07
*June

นิตยสาร

ปากเกร็ด Style

Volume 07 มิถุนายน ๒๕๕๑

มนต์เสน่ห์ แห่งวิถีชีวิตริมน้ำ เก็บไว้ในความทรงจำ

นายช่างเรือ กะโหลกศีรษะที่ยุบอุทิศให้กับตัวตนในวิชาชีพ
ชวนคุณไปตัดผมที่ร้านบาร์เบอร์โบราณ "เนาวรัตน์ 99"
ผู้ชาย ความป่วย ถึงงานศิลปะ

ปากเกร็ด Style • Volume 07

จังหวัดนนทบุรี เทศบาลนครปากเกร็ด และชุมชนริมน้ำจัดกิจกรรม
"คนปากเกร็ดรักษ์น้ำเจ้าพระยาและคูคลอง"
ร่วมกันกำจัดผักตบชวา
สร้างแนวกั้นผักตบชวาไม่ให้เคลื่อนเข้าริมตลิ่งและคูคลอง
กำจัดวัชพืชและผักตบชวาในคลองสาธารณะ หน้าบ้าน หน้าโรงงาน
เติม EM ลงคูคลอง ผลิต EM ไว้ใช้ในชุมชน
ไม่ทิ้งขยะ และสิ่งสกปรกลงน้ำ
แจ้งกำจัดผักตบชวาและวัชพืชในคูคลอง... กองสาธารณสุขฯ โทร 0-2960-9704-14

บก. ขอคุย

ปากเกร็ดเป็นนครแห่งน้ำ มีคูคลองเป็นเส้นหลัก เส้นรองเชื่อมโยงพื้นที่ชั้นในกับพื้นที่ริมน้ำ ฤดูน้ำหลากจึงประสบปัญหาน้ำท่วมอยู่เนืองๆ ถึงแม้พื้นที่จะแปรเปลี่ยนเป็นที่พักอาศัยและธุรกิจการค้า แต่แนวชุมชนริมน้ำเจ้าพระยาทั้งฝั่งปากเกร็ด ฝั่งเกาะเกร็ด ยังคงรักษาวิถีชีวิตเดิมๆ สัมพันธ์อยู่กับแม่น้ำเจ้าพระยา แม้หลายอย่างจะเปลี่ยนไปตามยุคสมัย น้ำอาจไม่ใสเหมือนเมื่อก่อนแต่ก็ยังมีการใช้ประโยชน์จากน้ำให้ได้เห็น

ภารกิจหลักของเทศบาลนครปากเกร็ด ที่สำคัญก็คือ การคืนสภาพน้ำ ปรับวิถีชีวิตเดิมๆ ให้มีชีวิตชีวา ปลุกกระแสการอนุรักษ์น้ำ อนุรักษ์ชุมชนริมน้ำให้เกิดขึ้นในปากเกร็ด ไม่เพียงแค่เรียกวิถีเดิมๆ ให้คืนมา หากแต่ยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดการอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืนระหว่างชุมชนกับน้ำ

ตราบใดที่น้ำยังเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิต เราจะต้องร่วมกันรักษาดูแลน้ำไว้.. เราต่างจะต้องถามตัวเองว่า.. หากไม่มีน้ำจะเกิดอะไร คนปากเกร็ด.. คิดอย่างไรกันบ้างกับเรื่องนี้... แล้วเราล่ะอยู่ตรงส่วนไหนของชุมชนริมน้ำแห่งนี้

(เพชรดา เวชศรี)
บรรณาธิการ

วัตถุประสงค์ในการจัดพิมพ์

1. เพื่อเป็นสื่อกลางในการให้ข้อมูลข่าวสาร การสร้างความรู้ความเข้าใจ และประชาสัมพันธ์ระหว่างส่วนราชการ เอกชน และชุมชนในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด
2. เพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ความเคลื่อนไหว นโยบาย และประชาสัมพันธ์งานของเทศบาลนครปากเกร็ด
3. เพื่อรวบรวมความคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากเรื่องราว และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับปากเกร็ดให้เป็นที่รับรู้โดยแพร่หลาย
4. เผยแพร่บทความ บทวิเคราะห์ และนานาทรรศนะจากนักวิชาการ เจ้าหน้าที่และผู้เกี่ยวข้อง
5. ส่งเสริมสัมพันธ์ระหว่างส่วนกลาง ส่วนท้องถิ่น และประชาชน

นิตยสารปากเกร็ด style จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่ข่าวสารเทศบาลและประชาสัมพันธ์ให้กับหน่วยงานและชุมชนในพื้นที่เทศบาลนครปากเกร็ด ผู้สนใจสามารถส่งข้อมูลบทความ และข้อแนะนำต่างๆ เผยแพร่ได้ โดยจัดส่งและขอทราบรายละเอียดได้ที่ งานบริการข้อมูลข่าวสารทางท้องถิ่น เทศบาลนครปากเกร็ด
โทร. 0-2960-9704-14 ต่อ 306
นิตยสารเล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อประชาสัมพันธ์ให้สมาชิกในชุมชน ห้ามจำหน่าย

ร้อย Style

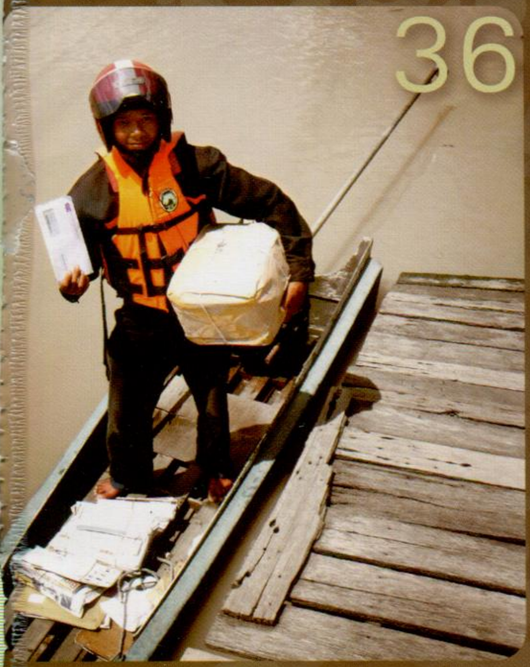
14

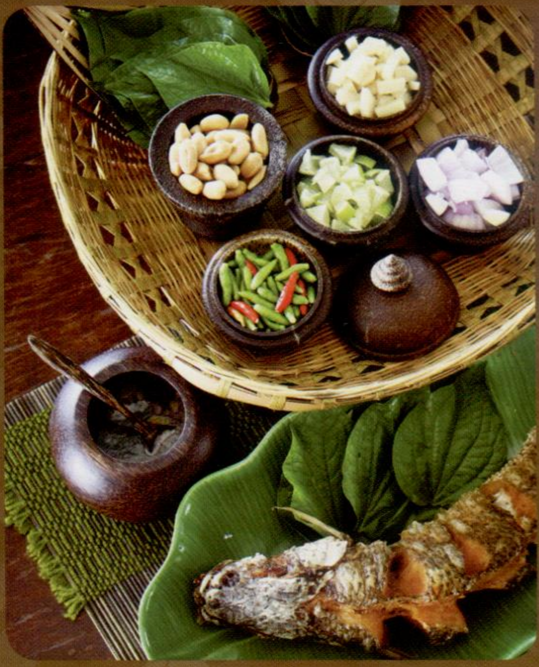

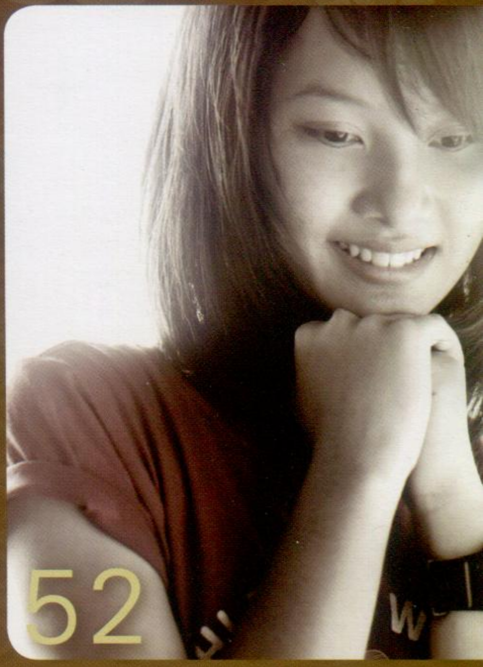

34

ร้อย Style

36

52

ตูม! ตูม! ตูม! ผมไม่กล้าหรอกครับ

"ตูม ตูม ตูม"

" ผมไม่กล้าหรอกครับ"

".....(หัวเราะ) พวกนี้เป็นเด็กแถวบ้านผมเอง มันโตมากับที่นี่"

"ครับ"

"ร้อนๆ มันก็กระโดด ตูม ตูม ลงเจ้าพระยา"

"ไม่กลัวกันเหรอครับ ผมคงไม่กล้า"

"กระโดดกันแถวริมฝั่งหน้าบ้าน น้ำไม่ลึกมากอีกอย่างเขาโตมากับแม่น้ำ ก็ไม่รู้จะกลัวอะไรในเมื่อเราอยู่กับมันมาตั้งแต่เกิด"

ณ นครปากเกร็ด ซีกหนึ่งของพื้นที่คือ ถนน ผู้คนขวักไขว่ รถรา ตึก แอร์ หมายรวมถึงความศิวิไลซ์ พื้นที่อีกส่วนคือแม่น้ำเจ้าพระยา มีเรือ มีคนหาปลา และมีเด็กๆ กระโดดน้ำ เบื่อในวิถีชีวิตริมน้ำ ก็แวะเวียนสู่ท้องถนน สู่ความเจริญ เช่นเดียวกัน เมื่อเหนื่อยล้าจากความศิวิไลซ์ ก็หยุดพัก และมองหาความเป็นธรรมชาติ ปากเกร็ด style ฉบับนี้ ได้เดินทางไปยังพื้นที่ริมฝั่งน้ำของนครปากเกร็ด เฝ้ามองวิถีชีวิตอีกรูปแบบหนึ่งของชาวปากเกร็ด ซึ่งเราใช้ชื่อแทนการดำเนินชีวิตนั้นว่า **"วิถีชีวิตริมน้ำ"** และพบว่า แม่น้ำกับชาวปากเกร็ดนั้นมีความสัมพันธ์กันมานาน จนกลายเป็นอีกหนึ่งเสน่ห์ของนครปากเกร็ดแห่งนี้ และเราไปสัมผัสมนต์เสน่ห์ที่ว่ากัน

เปิด...เทศบาล

เทศบาลนครปากเกร็ด มีพื้นที่แนวเขตด้านทิศตะวันตกตลอดแนวติดแม่น้ำเจ้าพระยาตั้งแต่คลองบางตลาด จนถึงคลองบ้านใหม่ เป็นระยะทางกว่า 7 กิโลเมตร พื้นที่ริมน้ำส่วนใหญ่เป็นพื้นที่วัดริมน้ำ โรงงานอุตสาหกรรม สถานที่ราชการ และพื้นที่พักอาศัยบางส่วน มีศักยภาพในการเป็นพื้นที่ท่องเที่ยวทางน้ำที่สำคัญ แต่ก็เป็นพื้นที่สำคัญที่ทำให้น้ำจากแม่น้ำเจ้าพระยาท่วมเข้าพื้นที่ทุกปีในฤดูน้ำหลาก

ทางเลือกในการรักษาพื้นที่ริมน้ำไว้ และต้องยอมเสียพื้นที่ริมน้ำเพื่อปกป้องพื้นที่พักอาศัยชั้นใน จึงเป็นนโยบายที่หลายๆ หน่วยงานเข้ามาร่วมกันแก้ปัญหา โยธาธิการผังเมือง กรมเจ้าท่า กรมชลประทาน และเทศบาลนครปากเกร็ด ได้มีโครงการร่วมกันอย่างต่อเนื่อง จากการแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยการสร้างแนวกำแพงริมน้ำ สร้างเขื่อน สร้างประตูน้ำ ยกระดับถนนริมน้ำ จัดทำท่อระบายน้ำ ทางเดินเท้า ขุดลอกคูคลอง ที่ทำอย่างต่อเนื่องมีผลทำให้พื้นที่น้ำท่วมจากน้ำล้นตลิ่งในปากเกร็ดลดลงจนปัจจุบันเหลือเพียง 5% ของพื้นที่เท่านั้น แต่บางโครงการก็ทำให้พื้นที่ริมน้ำเสียไป วัดบางวัดจากที่มีท่าน้ำชมวิว กลายเป็นกำแพงริมน้ำแทน เพื่อแลกกับการไม่ต้องประสบปัญหาน้ำท่วม ในขณะที่หลายพื้นที่ก็เลือกที่จะเผชิญกับปัญหาน้ำท่วมในช่วงปลายปีแค่ 2-3 เดือน ดีกว่าที่จะสูญเสียวิถีชีวิตริมน้ำ ทางเลือกที่แตกต่างจึงทำให้มีโครงการที่แตกต่างในชุมชนเช่นกัน

แต่ด้วยวิถีชีวิตริมน้ำ ที่มีเอกลักษณ์และจุดดึงดูดสำคัญมีผลผลักดันให้เกิดการพัฒนาพื้นที่ริมน้ำในเชิงยุทธศาสตร์ มุ่งเน้นทางด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรม สร้างรายได้และเอกลักษณ์ให้ชุมชนแทน วัดสำคัญริมน้ำปรับตัวเป็นแหล่งท่องเที่ยว ชุมชนริมน้ำปรับตัวรับการท่องเที่ยว ฟื้นฟูอดีตให้นักท่องเที่ยวเข้ามาแสวงหาแทน... ปัญหาจากน้ำท่วมตามปกติไม่ใช่ปัญหาในการพัฒนา หากแต่ทำเช่นไรให้ปรับสภาพปัญหาเป็นศักยภาพต่างหาก เป็นเรื่องที่ทุกท้องถิ่นต้องค้นหา.. แต่ที่สำคัญก็คือ.. ชุมชนริมน้ำต้องพร้อมที่จะรับการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตริมน้ำในอนาคตเพื่อพัฒนาชุมชนด้วยตัวเอง

Supershot
หลากหลายความประทับใจ เก็บไว้ในความทรงจำ

ATHLETICS WES

หอกระจายข่าว))

โครงการฝึกอบรม อสม.จิ๋ว

เทศบาลนครปากเกร็ดได้ดำเนินการจัดอบรมและศึกษาดูงานให้กับเยาวชนอายุ 10-14 ปี ผู้ปกครอง อสม. ผู้บริหารเทศบาลนครปากเกร็ดจำนวน 270 คน เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนมีจิตสำนึกที่ดีด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม มีความรู้ความสามารถ ร่วมป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุขให้กับตนเอง ครอบครัว ชุมชน และเพื่อเป็นการปูพื้นฐานให้เยาวชนสามารถปฏิบัติงานด้านสาธารณสุขได้ดีในอนาคต โดยดำเนินการฝึกอบรม และออกศึกษาดูงานที่เทศบาลตำบลสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เมื่อวันที่ 22 เมษายน 2551 ที่ผ่านมา

ถนนเด็กเดินครั้งที่ 2

เมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2551 ที่ผ่านมา เทศบาลนครปากเกร็ดได้จัดงาน **"ถนนเด็กเดินครั้งที่ 2"** ขึ้นบริเวณท่าน้ำปากเกร็ด ใต้สะพานพระราม 4 งานดังกล่าวจัดขึ้นเพื่อให้เด็กและเยาวชนได้มาร่วมกันใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร่วมกันจัดกิจกรรมเพื่อแสดงความสามารถในทางที่เหมาะสม อาทิ จัดเวทีกิจกรรมรณรงค์ลดโลกร้อน เวทีการแสดงของเด็กนักเรียน มินิคอนเสิร์ต เหล่านี้เป็นต้น

โครงการศึกษาดูงานด้านแพทย์แผนไทย

เมื่อวันที่ 4-5 เมษายน 2551 ที่ผ่านมา เทศบาลนครปากเกร็ดโดยกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ได้จัดกิจกรรม**การศึกษาดูงานด้านแพทย์แผนไทย** ณ จังหวัดสมุทรสงครามให้กับผู้ผ่านการฝึกอบรมแพทย์แผนไทยตามหลักสูตรที่เทศบาลนครปากเกร็ดกำหนด พร้อมผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจำนวน 100 คน เพื่อให้ได้รับความรู้ ข้อมูล และประสบการณ์จากการศึกษาดูงานมาเป็นแนวทางดำเนินงานด้านการแพทย์แผนไทย สามารถนำไปพัฒนาระบบบริการและบริหารงานแพทย์แผนไทยของเทศบาลนครปากเกร็ดได้ดียิ่งขึ้น

"สมเด็จย่า พระราชมารดา ผู้ทรงพระคุณ"

เมื่อวันที่ 18 กรกฎาคม 2551 ที่ผ่านมา เทศบาลนครปากเกร็ดได้จัดงาน **"สมเด็จย่า พระราชมารดา ผู้ทรงพระคุณ"** ขึ้น ณ สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ นนทบุรี เพื่อร่วมรำลึกในพระมหากรุณาธิคุณ ภายในงานมีการจัดพิธีถวายบังคมพระราชาอนุสาวรีย์สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี รวมทั้งการจัดกิจกรรมต่างๆ มากมาย เช่น ซุ้มแสดงสินค้าจากชุมชน ดนตรีแจ๊สในสวน โดยมีศิลปินรับเชิญศรัณย่า และการแสดงดนตรีลูกกรุงย้อนยุคโดยศิลปินรับเชิญ สุเทพ วงศ์คำแหง ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้เทศบาลนครปากเกร็ดได้จัดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี เพื่อให้ประชาชนได้ทำกิจกรรมร่วมกันเช่นเดียวกับปีนี้ที่มีประชาชนให้ความสนใจเข้าร่วมงานอย่างคับคั่ง

เขื่อน....

จุดเริ่มต้นคืนคลองสู่สาธารณะ

การก่อสร้างเขื่อนเพื่อคืนแนวคลองสู่สาธารณะ คืนสภาพน้ำให้ไหลเวียน ลดภาวะเน่าเสียและกำจัดวัชพืชในคูคลอง เป็นแนวทางการพัฒนาคลองสู่ความยั่งยืน

คลองในพื้นที่เทศบาลนครปากเกร็ด มีคลองสายหลักกว่า 17 สาย โดยมีแนวคลองที่ระบายน้ำจากฝั่งตะวันออกลงสู่แม่น้ำเจ้าพระยารวม 10 สาย ได้แก่ คลองบ้านใหม่ คลองบ้านเก่า คลองทองหลาง คลองแวะ คลองวัดช่องลม คลองกลางเกร็ด คลองบางพัง คลองบางพูด คลองบางตลาด และคลองบางตลาดน้อย

นอกจากนั้นแนวคลองสาธารณะที่ไหลจากทิศเหนือสู่ทิศใต้ยังมีอีก 7 สาย คือ

คลองเกลือ ระบายลงคลองบางพูด

คลองโพธิ์ ระบายลงคลองบางพัง

คลองส่วย คลองตาเกิ้น คลองดงตาล คลองหัวสิงห์

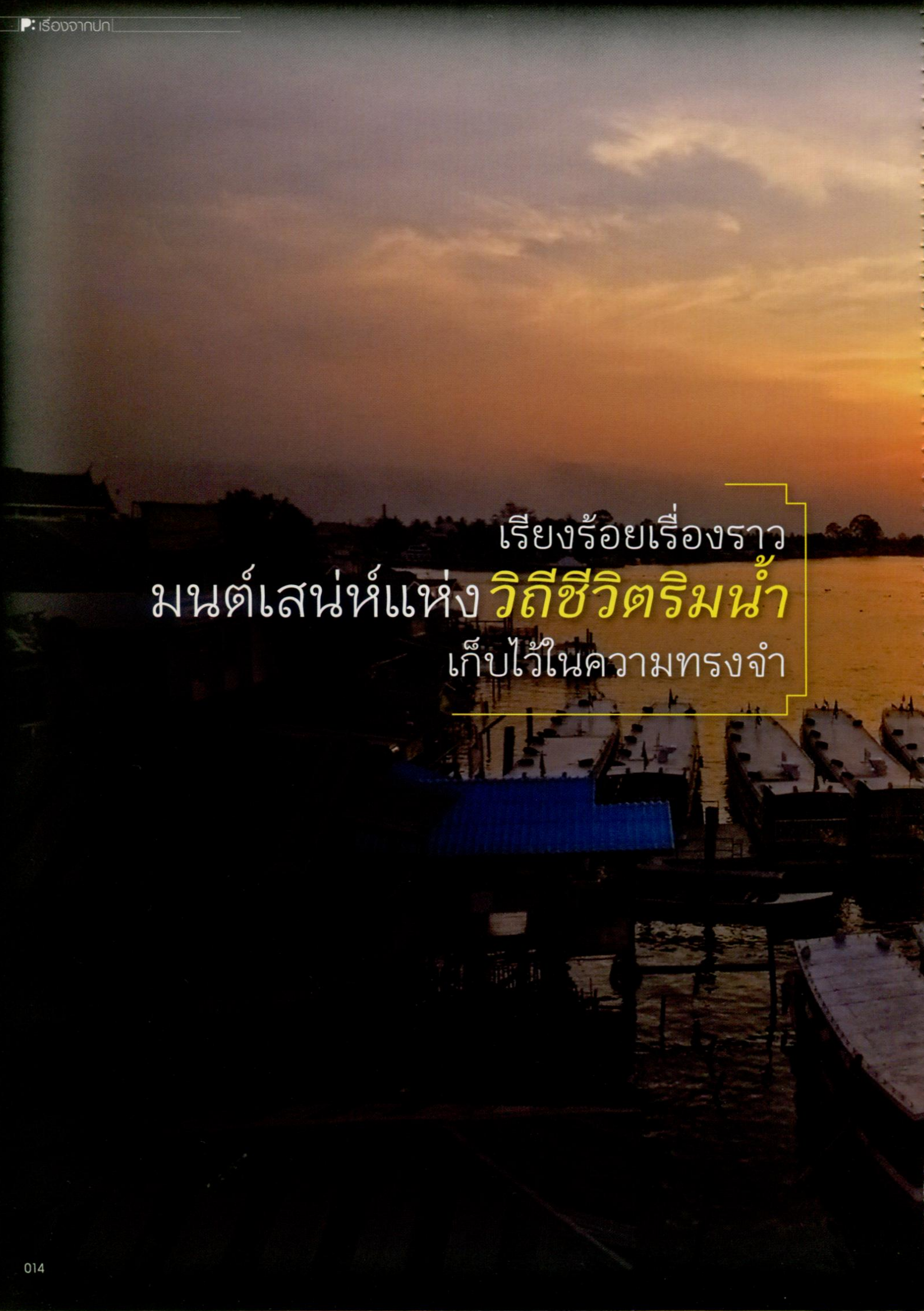
และคลองขี้เหล็ก ระบายสู่คลองบางตลาด

การมีคลองเป็นจำนวนมากในพื้นที่ และประกอบกับพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มจึงทำให้คลองทุกคลองเป็นเส้นเลือดสำคัญในการระบายน้ำ ปากเกร็ดเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วจึงมีหมู่บ้านจัดสรรเป็นจำนวนมากยึดพื้นที่แนวคลองในการสร้างบ้านพักอาศัยอย่างต่อเนื่อง แต่ด้วยสภาพน้ำในคลองที่มีสภาพไม่เอื้ออำนวยกับการใช้สอย จึงทำให้คลองสาธารณะหลายแห่งกลายเป็นพื้นที่หลังบ้านแทนที่จะเป็นหน้าบ้านเหมือนอดีต แม้แนวคลองสาธารณะในปากเกร็ดจะไม่ถูกรุกล้ำโดยชุมชนแออัดมากนัก แต่การปล่อยให้แนวคลองอยู่ในสภาพตามธรรมชาติย่อมมีผลทำให้เกิดการรุกล้ำของผู้มีที่พักอาศัยริมคลองและเกิดการตื้นเขินจนไม่สามารถระบายน้ำได้อีกต่อไป ทั้งยังมีผลให้น้ำเน่าเสียกระจายไปในทุกแนวคลองอีกด้วย

โครงการก่อสร้างเขื่อนในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด จึงเริ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2548 เป็นต้นมา โดยเริ่มตั้งแต่ คลองบางพูด คลองบ้านใหม่ คลองบางตลาดน้อย คลองบางพัง คลองเกลือ คลองแวะ และคลองสายรอง งบประมาณของเทศบาลนครปากเกร็ดทุกปีจะถูกนำมาเพื่อก่อสร้างเขื่อนอย่างต่อเนื่อง พร้อมด้วยการสร้างบ่อสูบน้ำ และสถานีสูบน้ำไปพร้อมๆ กัน

การก่อสร้างเขื่อนทุกปี เทศบาลประสบปัญหาในการก่อสร้างเนื่องจากติดบ้านพักอาศัย โรงงานอุตสาหกรรม และแนวคลองที่ถูกรุกล้ำ ต้องดำเนินการสร้างไปแก้ไขปัญหาไป เพราะแนวคลองนั้นไม่ใช่พื้นที่ของใครแต่เป็นสาธารณะที่ต้องคืนให้ชุมชน

ตราบใดก็ตามที่ยังอาศัยแนวคลองเป็นจุดระบายน้ำ ก็ต้องรักษาแนวคลองไว้ให้มากที่สุด และหากสามารถแก้ปัญหาให้น้ำในคลองสะอาดมีคุณภาพน้ำที่ดีขึ้น โดยให้น้ำจากอาคารบ้านเรือนและโรงงานอุตสาหกรรมผ่านการบำบัดก่อนระบายลงคูคลอง ซึ่งเป็นโครงการในระยะต่อไปของเทศบาลนครปากเกร็ด ก็จะสามารถแก้ปัญหาคลองสาธารณะได้อย่างยั่งยืน...เมื่อถึงเวลานั้นวิถีชีวิตเดิมที่เคยใช้คลองเป็นหน้าบ้านก็จะกลับคืนมา.. และหากจะพัฒนาแนวเขื่อนเป็นทางจักรยานริมคลองได้ ก็จะช่วยให้การเดินทางเชื่อมโยงระหว่างหมู่บ้านปรับเป็นการใช้จักรยานมากขึ้น ช่วยลดพลังงานและเสริมสร้างความสัมพันธ์ในชุมชนริมคลองได้ต่อไป

เรียงร้อยเรื่องราว มนต์เสน่ห์แห่ง วิถีชีวิตริมน้ำ เก็บไว้ในความทรงจำ

กลางฤดูฝน

แรงคลื่นโยกโยนลำเรือ ก็ต่อเมื่อเรือทรายลำใหญ่แล่นเอื่อยผ่านไป คลื่นจึงลดยอดระดับ เรือหางยาวแล่นเร็วเหมือนไถลไปกับผืนน้ำเจ้าพระยา น้ำกระเซ็น และลมพัด น้ำในเจ้าพระยาเอ่อล้นกว่าปกติเมื่อฟ้าฝนหอบเอาฤดูกาลมาถึง โดยไม่อาจนับครั้งฤดู แต่ข้ามผ่านมาแล้วหลายชั่วอายุของชาวปากเกร็ด และนั่นก็นานพอที่จะนำความเปลี่ยนแปลงมาสู่วิถีชีวิตริมน้ำแห่งนี้ ความเปลี่ยนแปลงทั้งในทางภูมิศาสตร์ และการดำเนินชีวิตของผู้คน เรือยนต์ที่แผดเสียงอยู่กลางเจ้าพระยาในภาพปัจจุบัน ครั้งหนึ่งเคยมีเพียงเรือบดของชาวบ้านที่จ้ำพายเพื่อสัญจรไปมา และอีกหลากหลายเรื่องราวที่เข้ามาแทนที่วิถีเก่า

กลางฤดูฝนปีนี้ หลายคนที่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา ณ นครปากเกร็ด มีโอกาสบอกเล่าเรื่องราวการดำเนินชีวิต ชีวิตที่มีความผูกพันกับแม่น้ำแห่งนี้ ทั้งที่ผ่านมาแล้ว และกำลังจะผ่านไป คนเฒ่าคนแก่นั่งลง ค่อยๆ รื้อฟื้นอดีตที่สามารถสร้างความตื่นเต้นให้กับคนเหล่านั้นทุกครั้งเมื่อได้กล่าวถึงเรื่องราวต่างๆ จึงเผยตัวขึ้นพร้อมกับฝนที่พร่ำในฤดู

เรื่องเล่าจากตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด
จากความหลัง ถึง ความหวัง

ความคึกคักของวิถีชีวิตริมน้ำในอดีตเริ่มฉายภาพขึ้นจากที่นี่ สมัยก่อนเรียกกันว่า**ตลาดท่าเรือลพชัย** เดี๋ยวนี้คุ้นกันดีในชื่อ**ตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด** เมื่อวิถีชีวิตที่เคยดำเนินค่อยๆ จางหายไปกับวันเวลาที่ผันเปลี่ยน เรื่องราวเหล่านั้นจึงเหลือเก็บไว้เพียงภาพทรงจำ กลับกลายเป็นเรื่องเล่า คงมีเพียงเหล่าคนชราเท่านั้นที่รู้ว่า ที่นี่เคยคึกคักอย่างไร เช่นเดียวกับ**บุญเลิศ กุลประดิษฐ์ หรือลุงเทียง** อยู่ที่นี่มาตั้งแต่เกิด จนป่านนี้อายุล่วง 70 กว่าปี วันนี้ได้เปิดประตูสู่บ้านไม้ริมน้ำ ดูเก่าคร่ำคร่า เปล่าคนอาศัยอยู่แล้ว ไขประตู ปัดฝุ่น และนั่งลง บอกเล่าเรื่องราว....

มีโรงหนัง มีโรงฝิ่น มีท่าเรือ....มีผู้คน

ลุงเทียงเกิดและโตที่นี่ ลุงเทียงยังจำได้ว่าวัยหนุ่มของแกเป็นอย่างไร และที่นี่เคยเป็นอย่างไร จากนี้ย้อนไปราว 50-60 ปี ตลาดแห่งนี้เปรียบเสมือนศูนย์รวมความเจริญของปากเกร็ด นับตั้งแต่กรมชลประทานเข้ามาในพื้นที่ ตลาดก็มีผู้คนเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ทั้งมาจับจ่ายใช้สอย อาหารสด เสื้อผ้า ของใช้จิปาถะ ต่างรวมอยู่ที่นี่ ทางลาดปูนยาวเกรอะฝุ่นในปัจจุบัน ก่อนคือทำเลให้พ่อค้าแม่ค้าขายกุ้ง ผัก ปลา ยาวตลอดแนวตั้งแต่หัวตลาดไปจนถึงท่าเรือริมฝั่งน้ำของตลาด สมัยก่อนที่นี่เป็นท่าเรือแห่งเดียวของปากเกร็ด ถือเป็นท่าเรือที่เก่าแก่ที่สุด คนรุ่นเดียวกับลุงเทียงจะเรียก**ท่าเรือยายคำ** รุ่นหลังจากนั้นจะเรียก **ท่าเรือลพชัย**

"คุณจะมาจากคลองพระอุดมก็มาท่านี้ มาจากท่าจินดาก็มาท่านี้ จะไปเกาะเกร็ดก็ต้องมาขึ้นจากท่านี้" เพราะอย่างนั้นเรือจากทุกทิศจึงเทียบท่านี้ ขึ้นจากเรือหาซื้อของในตลาด บ้างก็นำข้าวของใส่ลำเรือมาค้าขาย

"สมัยก่อนท่าเรือตรงนี้คนเยอะมาก มีทั้งชาวบ้าน เรือจากท่าเตียนที่จะขึ้นไปอยุธยา บ้านแพน อ่างทอง ป่าโมกข์ ก็จะแวะที่นี่ ซื้อของหาข้าวหาปลากิน เมื่อก่อนข้างๆ ท่าเรือจะเป็นแพขายข้าวแกง เป็นแพแบบโบราณเลย เรือที่ล่องมาจากที่ต่างๆ จะแวะกินข้าวที่นี่ คึกคักมาก"

ลุงเทียงเปิดบ้านเก่าริมน้ำ บอกเล่าเรื่องราววิถีชีวิตริมน้ำในอดีต

ผมขาวเลาของลุงเทียง เวลาที่ผ่านนับนานกว่า 73 ปี ลุงเทียงยังคงใช้ชีวิตอยู่ ณ สถานที่แห่งนี้ เมื่อถามหาเรื่องราวในอดีต หลายอย่างจึงปรากฏผ่านคำบอกเล่าของแก ทั้งยังสร้างความตื่นเต้นเหลือเชื่อให้กับคนที่ได้ฟัง แม้แต่กับตัวของลุงเทียงเอง บางอย่างอาจลางเลือน แต่ไม่ลบเลือนแก จำได้ว่าบ้านหลังหนึ่งตรงหัวมุมทางเดินสู่ท่าเรือ ปัจจุบันคือร้านขายเครื่องสังฆภัณฑ์ แต่สำหรับอดีตแกรู้ดีว่าบ้านหลังนั้นคือโรงหนังของปากเกร็ด

"บ้านหลังนั้นเคยเป็นโรงหนังเก่ามาก่อน เท่าที่จำได้แรกๆ เลยที่เป็นโรงหนังจะเป็นหนังใบ้ ไม่มีคนพากษ์ เวลามีฉากชกกัน ตีกัน จะมีเพียงแตรวงบรรเลงประกอบเท่านั้น นอกจากนี้ยังมีการแสดงละครชาตรี มีลิเก รู้สึกจะเป็นคณะนายหอมหวน ชาวบ้านก็จะมาดูกันที่นี่"

ในสังคมหนึ่งย่อมมีเรื่องเล่าเป็นของตัวเอง แตกต่างตามยุคสมัย ในช่วงเวลาที่ยาวนานกว่าคนรุ่นลุงเทียง ที่นี่เคยเป็นอย่างไร ดำเนินอยู่อย่างไร ก็ด้วยคำบอกเล่าของคนรุ่นพ่อ รุ่นปู่ หรือภาพถ่ายเก่าๆ สักใบ นั่นแหละที่ถ่ายทอดเรื่องราวจากรุ่นสู่รุ่น ลุงเทียงชี้นิ้วตรงเรือนไม้ริมน้ำหลังหนึ่งในภาพถ่ายขาวดำเก่าเต็มที

"หลังนั้นแหละคือโรงยาฝิ่น ในสมัยที่ทางการยังอนุญาตให้สูบได้โดยไม่ผิดกฎหมาย นอกจากจะมีโรงฝิ่นแล้ว ยังมีบ่อนเบี้ย มีการเล่นปลากัด เรียกว่าที่นี่ครบทุกอย่างเหมือนกัน"

ไปไหนมาไหนก็ต้องใช้เรือ

เมื่อธรรมชาติเป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดวิถีชีวิตของคนในแต่ละพื้นที่ แต่ละสังคม ที่ปากเกร็ดมีแม่น้ำเจ้าพระยา ชีวิตของชาวบ้านส่วนหนึ่งจึงผูกพันอยู่กับแม่น้ำ โดยเฉพาะในสมัยของลุงเทียง ก่อนที่จะมีถนน และรถโดยสารคันแรกๆ การสัญจรทางเรือคือวิถีที่เป็นไปด้วยธรรมชาติ

"สมัยก่อนไปไหนมาไหนก็ต้องใช้เรือ บ้านที่อยู่ติดริมแม่น้ำจะมีเรือกันทุกบ้าน ส่วนใหญ่ชาวบ้านจะใช้เรือบดเป็นเรือพาย ปัจจุบันเรือบดหาดูได้ยากแล้ว ลักษณะหัวเรือท้ายเรือจะแหลมๆ ลำหนึ่งนั่งได้ 4 คน นอกจากนั้นก็มีเรืออีแป๊ะเป็นเรือร้านค้า เรือข้ามฟากก็ใช้เรือแจว เรือโดยสารจะเรียกว่าเรือจ้างใช้แจวเอา"

"ส่วนรถโดยสารคันแรกๆ ที่เข้ามาเป็นของกำนันกรอย เป็นรถใช้ถ่าน ด้านหลังรถเป็นเตาถ่าน ใช้ความร้อนจากถ่านไปปั่นเครื่อง ต่อมาก็เป็นรถเขียว รถเมล์เหลือง รถ ส.ส.กุหลาบ แก้ววิมล แล้วก็มาเป็นรถนายเลิศ เป็นรถสีขาว แต่ก็มีวิ่งเพียงไม่กี่คันเท่านั้น"

เรือจากทางเหนือ

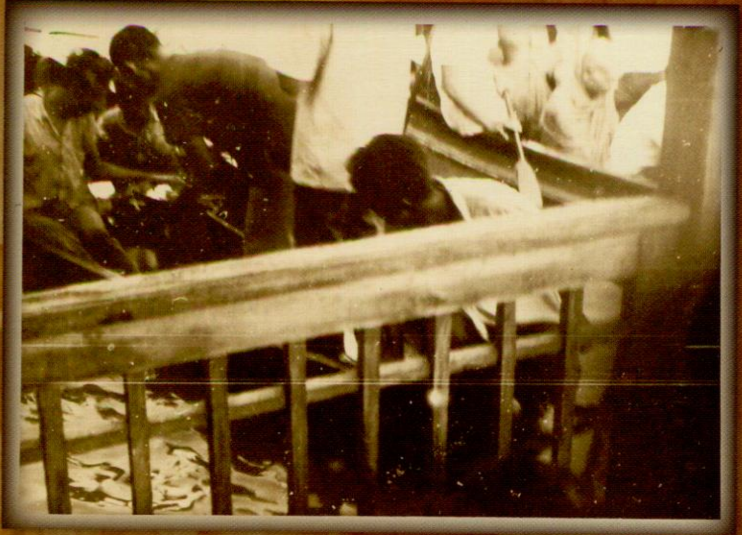
"ล่องมาจากทางเหนือ ก็ต้องแวะที่ปากเกร็ด เอาสินค้ามากมายมาขาย"

ไม่เพียงแค่ปากเกร็ดเท่านั้น แต่เจ้าพระยาทอดยาวมาจากทางเหนือ ในยุคที่การสัญจรทางบกยังไม่สะดวก แม่น้ำจึงเต็มไปด้วยเรือ หมายรวมถึงเรือสินค้าจากทางเหนือ ลุงเทียงยังจำได้ว่าเรือหลายลำที่มาจากถิ่นอื่นบรรทุกสินค้ามามากมาย

"มีเรือจากอยุธยา ป่าโมกข์ นครสวรรค์ อ่างทอง สองโคก ปทุมธานี ล่องมาจากทางเหนือไปสุดที่ท่าเตียน ระหว่างทางก็จะแวะขายของจำพวกของพื้นบ้าน เสื่อบ้าง กระด้ง เครื่องจักรสาน พืชผักผลไม้ตามฤดูกาล พอขากลับก็มีของที่ซื้อจากกรุงเทพใส่เรือกลับไป ทั้งเสื้อผ้า หมอน อะไรเยอะแยะ บางครั้งเราก็ฝากให้เรือพวกนี้ซื้อของจากกรุงเทพขึ้นมาให้ นอกนั้นก็ยังมีเรือเอี้ยมจุ้นเป็นเรือสินค้า วิ่งจากกรุงเทพมาส่งของที่ตลาด"

จอดยาวเป็นกิโล

"ยิ่งคึกคักเมื่อถึงวันงานทำบุญออกพรรษา สมัยก่อนจะทำบุญตามวันเลย อย่างเช่น แรม 3 ค่ำทำบุญที่วัดปรมัยยิกาวาส 5 ค่ำวัดกู้ 6 ค่ำวัดกลางเกร็ด 7 ค่ำที่วัดสนามเหนือ ที่วัดปรมัยจะมีคนไปทำบุญเยอะที่สุด เรือจอดยาวเป็นกิโลเลย ชาวบ้านจะไปปิดทอง กราบไหว้พระนอนในโบสถ์ ที่ตลาดคนจะเยอะไปด้วย เยอะอย่างกับสำเพ็ง และนอกจากทำบุญแล้วยังมีกิจกรรมอื่นๆ เช่น แข่งเรือ มหรสพต่างๆ อีกมากมาย ปัจจุบันการทำบุญตามวันไม่ค่อยมีใครทำแล้ว คนรุ่นนั้นเหลือน้อยเต็มที"

ว่ายน้ำข้ามเจ้าพระยา

ย้อนไปหลายสิบปี วัยหนุ่มของลุงเทียงโลดโผนตามวิถี ยิ่งเฉพาะวิถีชีวิตริมน้ำ เด็กในสมัยนั้นใกล้ชิดกับแม่น้ำ ต่อเมื่อสภาพแวดล้อม ภูมิประเทศเริ่มเปลี่ยนแปลง ถือเป็นส่วนหนึ่งที่เข้ามาปรับเปลี่ยนการใช้ชีวิตของผู้คน แม้ชีวิตริมน้ำของชาวบ้านในปัจจุบันจะยังดำเนินอยู่ แต่ก็ไม่สนิทเท่าสมัยลุงเทียง

"ตรงท่าน้ำวัดสนามเหนือจะมีพื้นดินยื่นออกไปในแม่น้ำมากกว่านี้ เช่นเดียวกับฝั่งเกาะเกร็ด ถัดจากเจดีย์เอียงจะเป็นพื้นดินยื่นออกมาประมาณ 500 เมตร เราว่ายน้ำข้ามเจ้าพระยาไปเกาะเกร็ดได้เลย ต่อมาน้ำค่อยๆ เซาะมาเรื่อย สมัยลุงน้ำในเจ้าพระยาจะแห้งกว่านี้ ข้างตลิ่งเวลาน้ำลงจะเดินได้เลย เราก็เดินหาเศษตังค์กัน พอถึงเสาร์-อาทิตย์ จะมีเรือแดงมา ลุงกับพวกจะเกาะเรือแดงขึ้นไปทางเหนือแล้วกระโดดน้ำลอยคอกลับมา"

◥ มุมหนึ่งของตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ดในปัจจุบัน

"โพล้เพล้เราก็รวมกลุ่มกับเพื่อนที่บ้านริมน้ำ ตั้งหม้อข้าว จัดการงมกุ้งที่ใต้ถุนบ้าน กุ้งจะมาเกาะที่เสาบ้านเยอะมาก เสร็จแล้วก็นั่งกินข้าวต้มกัน"

อาจเป็นชั่วชีวิตของลุงเทียง อยู่กับตลาดเก่าแห่งนี้ เห็นการดำเนินไปของผู้คน เห็นความเปลี่ยนแปลงที่เข้ามาแทนการดำเนินชีวิตแบบเก่า นับจากมีการย้ายอำเภอไปจากหัวถนน พ่อค้าแม่ค้าต่างย้ายไปตลาดใหม่ซึ่งสร้างขึ้นใกล้กับที่ว่าการอำเภอแห่งใหม่ หลังจากนั้นลุงเทียงบอกว่าที่นี่เริ่มเงียบเหงา และปัจจุบันก็เป็นเช่นนั้น แต่ถึงอย่างไรแกเองยังคงหวังให้ที่นี่กลับมาคึกคักด้วยผู้คนอีกครั้ง

ปัจจุบันของอาแปะชงชา กับ หนุ่มคนขับเรือ (ที่ตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด)

ปัจจุบัน ที่ตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด ทางเดินไม้ทอดทางระยะสั้นๆ สู่ท่าเรือ มุมหนึ่งสุดทางเดินมีกลุ่มคนนั่งบนเก้าอี้ไม้ขนาดยาว พวกเขาเป็นคนขับเรือประจำท่านี้ ติดกันกับเก้าอี้ไม้ อาแปะ ชายชราดูเชื่องช้า กำลังชงชา กาแฟ ยื่นให้กับขวัญ หนุ่มคนขับเรือ

ขวัญไม่รีบร้อนกับกาแฟแก้วแรกของวัน นมข้นหวานข้นแก้วค่อยละลายน้ำจากแรงคน ขวัญบอกว่าเขาอยู่ท่าเรือนี้มานาน ขับเรือมาตลอดชีวิต แม้ปัจจุบันจะมีคนมาใช้บริการไม่มากเหมือนก่อน แต่เขาก็ยังอยู่ที่นี่ กาแฟหมดข้นแก้ว ขวัญยื่นแก้วเปล่าเปื้อนรอยกาแฟกลับคืนอาแปะพร้อมกับเหรียญ 10 บาท

ท่าเรือเก่าแก่แห่งนี้เคยมีผู้คนมากมาย ปัจจุบันเหลือคนขับเรือเพียงไม่กี่ลำ ไม่มากด้วยพ่อค้าแม่ค้า แต่ยังมีอาแปะคนชงชา ค้าขายอยู่ที่นี่มานาน นั่นคือภาพส่วนหนึ่งที่ดำเนินอยู่จริงในปัจจุบัน ณ ตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด ภาพการดำเนินชีวิตของอาแปะชงชากับขวัญหนุ่มคนขับเรือ ได้สะท้อนเสียงเพรียกบางอย่างจากที่นี่

◢แปะเอี่ยมคนชงชา(ซ้าย) กับขวัญหนุ่มคนขับเรือ(ขวา) ทั้งสองผูกพันกับวิถีชีวิตริมน้ำและตลาดเก่ามานานจนปัจจุบัน

เรือ 3 ลำจอดนิ่งตรงท่าเรือ แดดเริ่มลงตรงสะพานไม้เชื่อมทางเดินระหว่างโป๊ะกับตลาด ขวัญนั่งกินกาแฟกับคนเรืออื่นบนเก้าอี้ไม้ขนาดยาวติดท่าเรือ **"วันนี้ยังไม่ได้สักเที่ยว กว่าจะได้ออกก็คง 5 โมง"**

ขวัญอยู่ที่ท่าเรือแห่งนี้ ขับเรือมานานตั้งแต่อายุ 10 ขวบ ปัจจุบันอายุ 31 ปี ระยะเวลา 20 ปี ท่าเรือแห่งนี้มีความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นมากมาย ขวัญมองเห็น รับรู้ และดำเนินชีวิตอยู่ในความเปลี่ยนแปลงนั้น

"เปลี่ยนแบบหน้ามือเป็นหลังมือเลย เมื่อก่อนที่ท่าเรือจะมีเรือเยอะกว่านี้ เรือสองตอนมีร่วม 10 ลำ มีเรือจ้าง เรือหางยาว เรือข้ามฟาก เรียกว่าที่นี่คืออันดับหนึ่ง ในตลาดก็คึกคัก ตรงนี้มีที่นั่ง ตรงนั้นเป็นร้านค้า คนเยอะ เดี๋ยวนี้เงียบ คนที่ขึ้นเรือก็ลดน้อยลงมาก เรือที่วิ่งอยู่เหลือไม่กี่ลำ ปัจจุบันตอนกลางวันจะมีเรือสองตอนของผมลำเดียว มีเรือจ้าง 2 ลำ กะกลางคืน (ท่าเรือนี้มีเรือวิ่งตลอดคืน) มีเรือสองตอน 2 ลำ เรือจ้าง 4 ลำ เมื่อก่อนเรือที่นี่จะวิ่งไปท่าประจำคือ คลองพระอุดม ชายแม่น้ำสุดท่ามะขามทอง และข้ามฟากไปเกาะเกร็ด แต่ปัจจุบันต้องช่วยๆ กัน คือ เราจะวิ่งไปสายท่าอิฐก็ได้ วัดโชก็ได้ วิ่งทั่วไปก็ได้ เพราะคนที่ใช้เรือสัญจรมันน้อยลง"

ขวัญโตมากับเรือและแม่น้ำเจ้าพระยา เรียนรู้และอยู่กับมันมาทั้งชีวิต นับตั้งแต่ พ่อ ลุง อา ต่างเป็นคนขับเรือ ในยุคที่การสัญจรทางน้ำคึกคักอยู่ พ่อของขวัญเคยมีเรือหลายลำ มีลูกน้อง เคยต่อเรือเอง เคยมีปั๊มน้ำมันชายน้ำ ต่อมาเมื่อพ่อล้มลงเพราะโรคมะเร็ง เรือจึงค่อยๆ หายไป

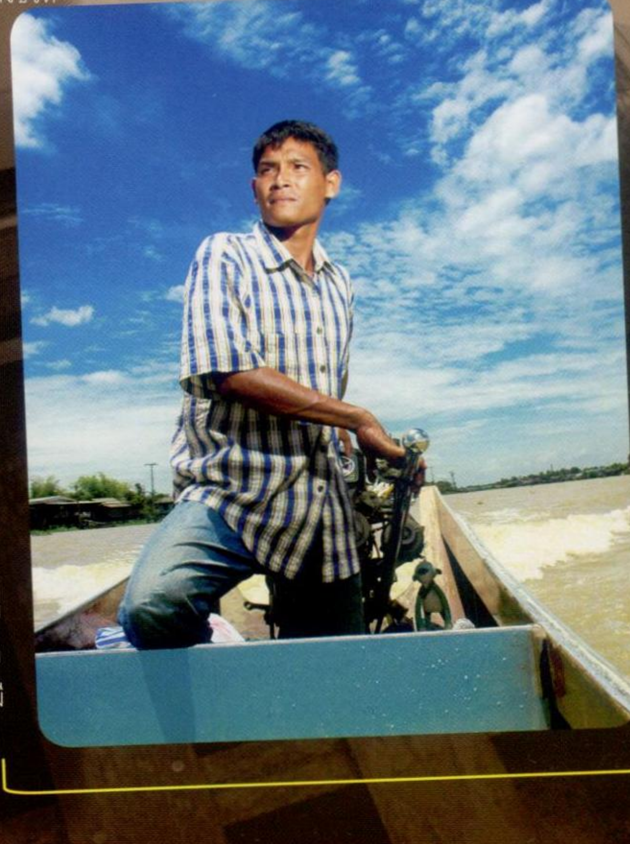
"ปัจจุบันผมเหลือเรือแค่ 2 ลำ ลำหนึ่งวิ่งโดยสาร อีกลำใช้ขนอิฐขนทรายตามโอกาส ท่าเรือแห่งนี้ก็เหลือเรือน้อยลงทุกที ถ้าวันหนึ่งมันหมดไป ก็ไม่รู้จะพูดยังไงแล้ว ถ้าท่าเรือปิด ก็ต้องไปคนละทางสองทาง ก็รู้สึกแบบว่าอย่างนี้แหละ อย่างที่เห็น แต่สำหรับผมเอง ผมเชื่อคำพ่อ จะวิ่งจนผู้โดยสารเที่ยวสุดท้าย คนสุดท้าย หากวันไหนผู้โดยสารไม่มาแล้ว ตายไปแล้ว รอตั้งแต่หกโมงเช้าถึงสองทุ่มไม่มีผู้โดยสารมาเลย ถึงตอนนั้นจึงขึ้น ถือว่ามันจบแล้ว"

แม้ปัจจุบันผู้โดยสารจะน้อยลงมาก แต่ขวัญยังหวังให้ที่นี่กลับมาคึกคักด้วยผู้คนอีกครั้ง

" หากแต่ต้องร่วมมือกันปรับปรุง ฟื้นฟูพื้นที่ ควรมีการโปรโมทเรือ โปรโมทตลาด จัดเวรยามในตอนกลางคืน อาจช่วยให้ที่นี่กลับมาคึกคักอีกครั้ง ผมเชื่อว่าตลาดแห่งนี้ยังมีเสน่ห์ การเดินทางโดยเรือก็มีเสน่ห์ แม้การสัญจรทางบกจะสะดวกขึ้นมากก็ตาม"

5 โมงเช้า เห็นคนเดินมาไกลๆ....

ขวัญ.....หนุ่มคนขับเรือ

อาแปะ คนชงชา....กาแฟ

ตัวแปะเอี่ยมเองเข้าใจดีว่า เมื่อการสัญจรทางบกมีความสะดวกขึ้นเรื่อยๆ คนที่จะมาขึ้นเรือก็ลดน้อยลง เช่นเดียวกับที่ท่าเรือเก่าแห่งนี้ ตั้งแต่อายุ 30 แปะเอี่ยมขายชากาแฟเรื่อยมา ปัจจุบันอายุย่าง 70 นับหลายสิบปีกับที่แห่งนี้ จากกาแฟแก้วละไม่กี่ตังค์ หนึ่งบาท สองบาท และสิบบาท

"ขายตั้งแต่ท่าเรือยังคึกคักอยู่ เมื่อก่อนมีเรือเยอะ เดี๋ยวก็จอด เดี๋ยวก็ไป มีคนขึ้นลงคึกคักมาก"

แม้คนจะไม่มากเหมือนเก่า แต่น้อยครั้งที่แปะเอี่ยมจะหยุดขาย 6 โมงเช้าตื่นนอน เดินทางจากบ้านที่ตลาดยายเลื่อน (ตลาดข้างเทศบาลนครปากเกร็ดในปัจจุบัน) แวะซื้อของสำหรับชงชา กาแฟ เดินเท้ามายังท่าเรือที่ตลาดเก่าเพื่อเปิดร้านให้ทัน 7 โมงเช้า เป็นเช่นนี้ประจำทุกวัน

"ขายไม่ค่อยได้หรอก แต่ลูกฉันมันโตกันหมดแล้ว มีงานทำกันหมด ฉันมาทำตรงนี้ ฉันไม่อยากอยู่บ้านเฉยๆ ได้ไม่ได้ก็ไม่เป็นไร มีลูกหลานคอยเลี้ยง เขาก็บ่นนะว่าทำไมต้องมาทำให้ลำบาก ตลาดเงียบอย่างนี้ก็ต้องยอมรับ มันเป็นไปตามสภาพ อนาคตถ้าร่างกายยังมีแรง ฉันก็จะชงชากาแฟขายต่อไป"

รินชาจากกาใบเก่า ไอร้อนเกาะแก้ว แปะเอี่ยมบอกว่า ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นคนในตลาด คนขับเรือประจำท่า รวมถึงกลุ่มเด็กนักเรียนที่เข้ามาในช่วงเย็น วันหนึ่งขายได้สองร้อยบ้าง สามร้อยบ้าง วันนี้ดูเงียบเหงา มีเพียงคนเรือ แปะเอี่ยมนั่งอยู่ที่ร้าน อ่านหนังสือพิมพ์ ทางเดินไม้ดูทอดยาวเมื่อขาดผู้คน

"บางครั้งก็คิดถึงสมัยก่อนนะ คือมันสนุกดี คนเยอะ ฉันก็ขายของได้ คนขึ้นเรือลงเรือเต็มไปหมด ตอนนี้ก็อย่างที่เห็น มันเงียบ หากมีใครที่จะเข้ามาช่วยให้ตลาดคึกคักกว่านี้ได้มันก็ดี อยากให้คนมาเที่ยวกันมากๆ ถ้าทำได้จริงๆ ก็จะดี ทุกคนจะได้มีงานทำกัน พ่อค้าแม่ค้าก็จะขายของได้ ฉันก็คิดแค่นี้ละ"

ไม่ใช่อาชีพ หรือคือชีวิตของแปะเอี่ยม ถุงชงชาจับสีชา แก้วและช้อน กาใบเก่าหลายสิบปี แปะเอี่ยมยังอยู่ที่นี่ ที่ตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด ชงชากาแฟให้กับคนที่ยังอยู่....หรือผ่านมา

เทศบาลนครปากเกร็ด

วิถีชีวิตอันเป็นไปโดยธรรมชาติ กลับกลายเป็นเสน่ห์เคียงคู่กับนครปากเกร็ด แม้ไม่อาจดำเนินเหมือนเช่นคำบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่ในอดีต มีความเจริญหลายด้านเข้ามาตามยุคสมัย การสัญจรทางบกสะดวกมากขึ้น แต่ยังมีอีกหลายครัวเรือนที่ดำรงและสัมพันธ์อยู่กับแม่น้ำ ยังมีคนเรือตลาดริมน้ำ หรือแม้แต่นักท่องเที่ยว นักเดินทาง

เทศบาลนครปากเกร็ด คือหน่วยงานหนึ่งที่มีหน้าที่ดูแลประชาชนช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ เสียงสะท้อนที่ดังมาจากตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด คือเสียงที่เทศบาลฯ ต้องรับฟัง และเป็นหน้าที่ที่จะเข้าไปดูแลแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน โดยที่ผ่านมาได้มีการเข้าไปดำเนินการในบางส่วนแล้ว เช่นเดียวกันเมื่อมีปัญหาน้ำท่วม จึงมีโครงการวางแนวเขื่อนป้องกัน มีการรณรงค์รักษาแหล่งน้ำ รวมถึงการจัดงานวัฒนธรรมประเพณี อันมีรากฐานความเป็นมาจากการดำเนินชีวิตของชาวบ้านกับแม่น้ำ สืบปฏิบัติกันมาจนกลายเป็นเอกลักษณ์ของนครปากเกร็ด เช่น การทำบุญตักบาตรทางเรือ เหล่านี้คือสิ่งทรงคุณค่าเราจึงหวงแหนเพื่อให้สิ่งเหล่านั้นอยู่คู่กับนครปากเกร็ดต่อไป เหนือสิ่งใดคือการช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชน แล้วเรามาร่วมกันแก้ปัญหาเพราะทุกอย่างย่อมดีขึ้นได้หากทุกฝ่ายร่วมมือกัน

กุ้งก้ามกรามตัวใหญ่ถูกจับขึ้นจากแม่น้ำ คนงมกุ้งบอกว่าวันนี้เพิ่งลงน้ำได้ไม่นาน นี่คือกุ้งตัวแรกของวัน คนปากเกร็ดจะจับกุ้งโดยการงมด้วยมือเปล่าๆ กุ้งที่จับได้ส่วนหนึ่งเก็บไว้ทาน และอีกส่วนเก็บไปขาย

เรายังคงพบเห็นภาพวิถีชีวิตเหล่านี้ ของคนปากเกร็ดกับเจ้าพระยา การดำเนินชีวิตที่สอดคล้องไปกับวิถีของธรรมชาติ

วันนี้ว่างเว้นจากงานรับเหมาก่อสร้าง คุณกบจึงใช้เวลาของวันด้วยการตกปลา เมื่อถึงช่วงเย็นจึงจะย้ายที่ไปเหวี่ยงแหแถวบ้าน

นอกจากกุ้งหรือปลาแล้ว เศษเหล็กใต้ผืนน้ำเจ้าพระยาคือขุมทรัพย์ของคนงมเหล็ก เสร็จจากการงมเหล็กจุดนี้ พวกเขาต้องขึ้นบกเพื่อพักกินข้าว ก่อนจะไปงมซากเรือของชาวบ้านจากคำไหว้วานสักครู่นี้

'เนาวรัตน์ 99'

ไปตัดผมที่ร้านบาร์เบอร์โบราณ

มองหาเรื่องราวความเก่าจากตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด เกือบสุดซอยตลาด สะดุดเข้ากับร้านตัดผมโบราณ **"เนาวรัตน์ 99"** ภาพลักษณ์เก่า บรรยากาศภายในร้านดูสบายตามแบบฉบับของร้านตัดผมซึ่งเรียกกันว่า **"บาร์เบอร์"**

บาร์เบอร์ คืออีกรูปแบบหนึ่งของกิจการร้านตัดผม สืบทอดกันมานานนับแต่อดีต ถือได้ว่ายาวนานข้ามผ่านยุคสมัย มีหลายอย่างที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของบาร์เบอร์ และได้กลายเป็นเสน่ห์ เช่นเดียวกับร้าน **เนาวรัตน์ 99 ณ ตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด ซึ่งช่างตี่ เนาวรัตน์ ตามชั้น** เป็นช่างอยู่ที่นี่มานานกว่า 40 ปี ปัจจุบันอายุเดินทางล่วงมากว่า 60 ปี เราไปทำความรู้จัก และพูดคุยกับช่างตี่ ผู้เชื่อมั่นในมนต์เสน่ห์ของร้านบาร์เบอร์ ไม่พักต้องวางปัตตะเลี่ยน บทสนทนาก็เริ่มขึ้นในแบบกันเอง ขณะหลายอย่างรายล้อม กรรไกร กระจก เก้าอี้ยาว ผ้าคลุม หวี หรือใบมีดโกน เหล่านั้นคือบรรยากาศ

"เนาวรัตน์ 99" ถือเป็นร้านบาร์เบอร์แบบโบราณหรือเปล่า

"คืออย่างนี้นะ ก่อนหน้านี้เคยย้ายร้านมาหลายครั้ง แต่อยู่ในตลาดเก่านี้ละ ปัจจุบันอยู่ตรงนี้มากว่า 29 ปี ผมเองเป็นช่างมากว่า 40 ปี จากระยะเวลาก็ถือว่าเป็นร้านบาร์เบอร์เก่าแก่ทีเดียว และเราสืบสานรูปแบบมาจากเกศา ซึ่งเป็นยุคหนึ่งของร้านตัดผมก่อนเข้าสู่รูปแบบของบาร์เบอร์ นับเป็นการบริการตัดผมแบบไทยแท้ เราสืบสานมาจากตรงนั้น"

อย่างไรถึงเรียกว่า บาร์เบอร์

"บาร์เบอร์เป็นร้านที่ให้บริการตัดผมสำหรับผู้ชาย มีบริการโกนหนวดเครา ตัดขนจมูก แคะหู หรือแม้แต่การนวดผ่อนคลาย นับเป็นการบริการในแบบของบาร์เบอร์ อีกอย่างที่ถือเป็นความแตกต่างคือบาร์เบอร์จะมีหวีเป็นอาวุธหลัก ใช้ในการกะระยะความสั้นยาวในการตัดผม งานจึงมีความละเอียด นอกจากนั้นรูปแบบและอุปกรณ์ของร้านยังแตกต่าง บาร์เบอร์จะมีกระจกหลัง อย่างนั้นเก่าแท้แน่นอน มีที่นั่งแบบยาวให้ลูกค้านั่งรอ มีพัดลมเพดาน อุปกรณ์พวกพู่ตบแป้ง ใบมีดโกน กรรไกร หรือแม้แต่ปฏิทินรูปเปลือยที่มาวางประดับร้าน"

พี่มาตัดผมร้านนี้บ่อยไหมครับ (ลูกค้า)

"ครับ เป็นลูกค้าประจำ ลุงจะรู้ว่าไม่รองทรง ก็ล้านทั้งหัว ไม่เคยไปร้านอื่นเลย ก็รู้ใจกันแล้ว"

พูดถึงเสน่ห์ของงานบาร์เบอร์

"งานบาร์เบอร์เปรียบเสมือนกับเหล้าที่ผ่านการหมักจนได้ที่ ไม่เพียงแค่จะตัดผมอย่างเดียว มันมีความละเอียดอ่อนแฝงอยู่ การบริการที่ละเมียดในแต่ละขั้นตอน โกนหนวดเครา แคะหู กันหน้า การนวดผ่อนคลาย การพูดคุยกับลูกค้า ข่าวสารบ้านเมืองต่างๆ ล้วนเป็นงานบริการที่กลายเป็นเสน่ห์ของงานบาร์เบอร์ ลูกค้ากับช่างจึงคุ้นเคยกันมาก"

เด็กสมัยใหม่ไม่นิยมเข้าบาร์เบอร์ ร้านพี่เป็นอย่างไรบ้าง

"ในแง่กลุ่มลูกค้า ในอดีตพี่เคยโมโหลูกค้า เพราะมันหิว ลูกค้านั่งต่อแถวยาวจนไม่มีเวลากินข้าว (หัวเราะ) แต่ปัจจุบันเข้าสู่ยุคของซาลอน ร้านมากขึ้น ก็เป็นไปตามยุคสมัย ลูกค้าในปัจจุบันเป็นกลุ่มของเด็กๆ กับลูกค้าเก่าๆ ข้าราชการ มีหลายรายที่ไปตัดร้านอื่นแล้วมาบอกว่าไม่ถูกใจก็กลับมาที่นี่ บางคนเป็นลูกค้าประจำ อย่างคนหนึ่งอยู่ชุมพร เมื่อเขาเข้ามาทำธุระในกรุงเทพก็จะแวะมาตัดผมที่นี่"

บรรยากาศภายในร้านเนาวรัตน์ 99

เชื่อกันว่าห้ามตัดผมในวันพุธ

"เป็นการเชื่อสืบต่อกันมา จริงๆ แล้วน่าจะเป็นเพราะวันพุธแขกน้อย เขาเลยถือเป็นวันหยุดของช่าง"

จะอยู่ตรงนี้ กับงานบาร์เบอร์อีกนานแค่ไหน

"คืออย่างนี้นะ มันก็ผ่านมานาน ผ่านมาหลายอย่างแล้ว มาถึงตรงนี้ เราเองก็ไม่อยากไปไหนแล้ว ทำตรงนี้ดีกว่า อยู่ที่นี่ก็อบอุ่น เราเกิดความผูกพัน คนที่ตลาดเก่า ลูกค้าก็รู้จักกันดี ถึงแม้ปัจจุบันที่นี่จะเงียบไปมากก็ตาม"

พูดถึงความเงียบ มีอะไรฝากถึงเทศบาลนครปากเกร็ดซึ่งมีแผนจะปรับปรุงตลาดแห่งนี้

"อย่างแรก ไม่อยากให้มีมอเตอร์ไซค์วิ่งในตลาด สองคืออยากให้มีป้ายบอกอย่างชัดเจนว่าที่นี่เป็นตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด มีท่าเรือ มีของขายในตลาด สุดท้ายคือ ปรับปรุงในเรื่องของภูมิทัศน์ภายในตลาดให้ดูสวยงาม อย่างเช่นในเรื่องของทางเดิน แต่ก็เข้าใจว่าต้องใช้เวลาในการปรับปรุง ปัจจุบันเทศบาลฯ ก็เข้ามาพัฒนาหลายอย่าง ชาวบ้านก็ต้องร่วมมือร่วมใจกันด้วย"

บรรยากาศนั้นยากจะบรรยายด้วยอักษรให้ได้อรรถรส หากคงต้องสัมผัสด้วยตัวเอง เชื่อว่าหากใครได้มานั่งในร้าน เนาวรัตน์ ๙๙ แม้ไม่มีคำถามใดๆ แต่คงสัมผัสได้ว่าที่นี่พิเศษอย่างไร บรรยากาศจริงอธิบายอะไรได้มากกว่า มันอาจทำให้คุณอิ่มเอมเกินกว่าที่คิดเอาไว้ หากว่างเว้นจากการงานก็แวะมาได้ ช่างที่ใจดีพร้อมต้อนรับ (ไม่จำเป็นต้องมาตัดผมก็ได้ครับ) **เนาวรัตน์ ๙๙ ณ ตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด**

ลุงบุญทิ้ง(ซ้าย) กับคุณเนาวรัตน์(ขวา) สองนายช่างประจำร้าน

โครงการเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวนครปากเกร็ด

หากใครได้มาเยือนนครปากเกร็ด เชื่อว่าคงสัมผัสได้ถึงเสน่ห์ของเมืองแห่งนี้ ที่ซึ่งมีร่องรอยแห่งประวัติศาสตร์หลายอย่างสืบทอดผ่านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีอันเก่าแก่ การอยู่ร่วมกันของคนหลายเชื้อชาติ ไทย-จีน-มอญ อีกทั้งภูมิประเทศส่วนหนึ่งซึ่งติดริมแม่น้ำเจ้าพระยา สิ่งเหล่านี้ถือเป็นศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวของนครปากเกร็ด และเพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว เทศบาลนครปากเกร็ดจึงได้จัดโครงการต่างๆ เพื่อประชาสัมพันธ์ เพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวในนครปากเกร็ดให้มากยิ่งขึ้น

ส่งเสริมการท่องเที่ยว
ตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด

ทราบกันดีว่า ย่านตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ดเคยเป็นศูนย์รวมความเจริญของนครปากเกร็ดมานับแต่อดีต ระยะเวลาอันยาวนานก่อให้ที่นี่มีมนต์เสน่ห์ ไม่ใช่อื่นใดหากเป็นไปตามวิถีการดำเนินชีวิตของชาวบ้านในพื้นที่เอง การดำเนินชีวิตที่ยังผูกพันหรือสัมพันธ์อยู่กับแม่น้ำ การเป็นชุมชนหลากหลายเชื้อชาติทั้ง ไทย จีน มอญ โดยเฉพาะในชุมชนตลาดเก่าซึ่งยังคงมีวัฒนธรรมของทั้ง 3 เชื้อชาติ สะท้อนให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองในอดีต ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในตลาด ร้านค้าต่างๆ ที่ยังคงเปิดขายสินค้า

และเพื่อเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจในเขตเทศบาลนครปากเกร็ด การส่งเสริมประชาสัมพันธ์ในด้านการท่องเที่ยว ถือเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจในชุมชนได้ ประกอบกับปากเกร็ดมีระยะทางไม่ไกลจากกรุงเทพ มีการคมนาคมที่สะดวก สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวได้ทั้งทางรถยนต์หรือทางเรือ และตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ดนับเป็นอีกหนึ่งสถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่เขตเทศบาลนครปากเกร็ดที่น่าสนใจ เทศบาลนครปากเกร็ดจึงจัดทำ**โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด**ขึ้น เพื่อให้ตลาดเก่าเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยว ทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในตลาดเก่า และบริเวณใกล้เคียงมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สร้างรายได้ให้กับชุมชน รวมทั้งเป็นการอนุรักษ์ ปลูกจิตสำนึกให้ชุมชนรักษาวัฒนธรรมดั้งเดิมไว้

เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์บ้านของเก่าในตลาด

ขนมเปี๊ยะ ของฝากจากตลาดเก่า

มุมหนึ่งในตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ดในปัจจุบัน

ซึ่งจะเริ่มดำเนินการโดยการติดต่อประสานงานกับคณะกรรมการพัฒนาตลาดเก่าและผู้เกี่ยวข้อง จัดการประชุมแสดงความคิดเห็นระหว่างคณะกรรมการพัฒนาตลาดเก่า และผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อร่วมกันปรึกษาหาแนวทางการปรับปรุงพัฒนาพื้นที่ของตลาดเก่า ประชาสัมพันธ์ให้ที่นี่เป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวมากขึ้น

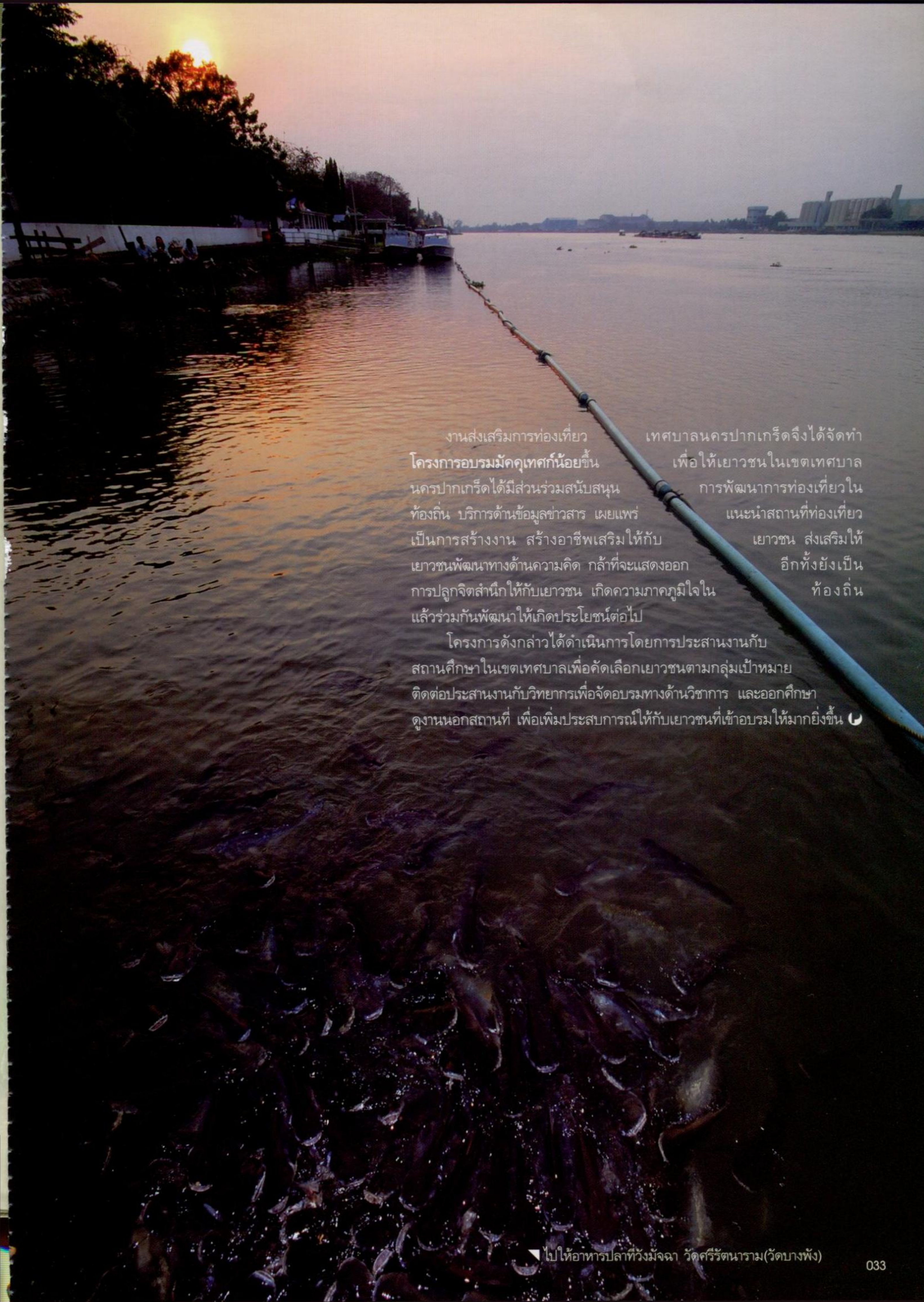

◥ พระพุทธรูปภายในโบสถ์วัดเกาะพญาเจ่ง

อบรมมัคคุเทศก์น้อยปากเกร็ด

เนื่องด้วยในหลายพื้นที่ของเขตเทศบาลนครปากเกร็ด มีศักยภาพเพียงพอที่จะส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ทั้งพื้นที่ทางธรรมชาติ และประวัติศาสตร์ หรือแม้แต่เรื่องราวทางวัฒนธรรมประเพณีอันเก่าแก่ประกอบกับกลุ่มองค์กรในชุมชนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพทางด้านการท่องเที่ยวให้มีความพร้อม ทั้งด้านข้อมูลข่าวสาร การฟื้นฟูวัฒนธรรมชุมชน และการบริการด้านอื่นๆ ให้มีความสามารถในการต้อนรับนักท่องเที่ยวให้มากยิ่งขึ้น

งานส่งเสริมการท่องเที่ยว เทศบาลนครปากเกร็ดจึงได้จัดทำ **โครงการอบรมมัคคุเทศก์น้อย**ขึ้น เพื่อให้เยาวชนในเขตเทศบาลนครปากเกร็ดได้มีส่วนร่วมสนับสนุน การพัฒนาการท่องเที่ยวในท้องถิ่น บริการด้านข้อมูลข่าวสาร เผยแพร่ แนะนำสถานที่ท่องเที่ยว เป็นการสร้างงาน สร้างอาชีพเสริมให้กับ เยาวชน ส่งเสริมให้เยาวชนพัฒนาทางด้านความคิด กล้าที่จะแสดงออก อีกทั้งยังเป็นการปลูกจิตสำนึกให้กับเยาวชน เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่น แล้วร่วมกันพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อไป

โครงการดังกล่าวได้ดำเนินการโดยการประสานงานกับสถานศึกษาในเขตเทศบาลเพื่อคัดเลือกเยาวชนตามกลุ่มเป้าหมาย ติดต่อประสานงานกับวิทยากรเพื่อจัดอบรมทางด้านวิชาการ และออกศึกษาดูงานนอกสถานที่ เพื่อเพิ่มประสบการณ์ให้กับเยาวชนที่เข้าอบรมให้มากยิ่งขึ้น

◥ ไปให้อาหารปลาที่วังมัจฉา วัดศรีรัตนาราม(วัดบางพัง)

ความจริง ความฝัน และจินตนาการ ภาพวาด ก่อนหมดลมหายใจ

ดินสอเหลาปลายแหลม นั่งลงตรงมุมหนึ่งของศาลา ลมพัดโกรก หยิบกระดาษวางแนบบนแผ่นกระดาน ลากลายเส้นแรกของวันด้วยมือถนัด ดวงตาใต้กรอบแว่นอันใหญ่และหนาเพ่งมองอย่างแน่วนิ่ง ภาพวาดชวนจะสำเร็จ....

สิ่งซึ่งน่าทึ่งหรือน่าอัศจรรย์อันดับแรกเมื่อเห็นงานลายเส้นชิ้นนี้คือ ความละเอียดที่ปรากฏอยู่ในภาพวาด ละเอียดจนรู้สึกราวจะขยี้หัวใจ ไถ่ถามถึงเรื่องราวความเป็นมาของผู้สร้างสรรค์ผลงาน เขาคือบุรุษซึ่งใช้ชื่อนามปากกาว่า **ส. อโยธยา** ใช้ชีวิตอยู่ในปากเกร็ดมากว่า 2 ปี เพื่อตระเวนวาดภาพวัด เจดีย์ ศาสนสถานต่างๆ ในพื้นที่ปากเกร็ด ด้วยน้ำมือแห่งพรสวรรค์และการใฝ่เรียนจากวิทยาลัยในวัง จ.นครปฐม ในสาขาหมู่ช่างเขียน

ภายใต้ภาพวาดอันละเอียด แต่กลับซ่อนไว้ซึ่งอารมณ์ขุ่นมัวบางอย่างของศิลปิน ในจุดเริ่มต้นที่คาดไม่ถึง ก่อนนี้เขาแทบคลั่งจนกระทั่งเกือบจะเป็นโรคประสาท หลังทราบว่ามีสิ่งผิดปกติเกิดขึ้นกับร่างกาย เมื่อค่ำคืนหนึ่งมองเห็นภาพดวงจันทร์แปลกแยกออกเป็นสองดวง ต่อมาจึงทราบว่ามีเนื้องอกในสมองซึ่งส่งผลต่อการมองเห็น มือที่เคยใช้ตวัดปลายพู่กันเพื่อประทับลวดลายสู่ฝาผนังจึงต้องหยุดลง

“ก่อนหน้านี้เคยใช้พู่กันวาดภาพฝาผนังมาก่อน เป็นอาชีพหลัก เมื่อมีปัญหาทางสายตาจึงใช้พู่กันไม่ได้อีก ผมเกือบจะเป็นบ้าเมื่อไม่สามารถวาดภาพฝาผนังได้ วันหนึ่งมาวาดภาพในทางนี้ก็รู้สึกดี วาดแล้วสบายใจ จึงตระเวนไปทั่ว แม้จะคิดว่านี่คือการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ แต่ก็ช่วยให้สงบขึ้นมาก ส่วนเรื่องของอาการป่วย ตอนนี้ก็ทรงๆ ไม่ได้เป็นหนักมาก หมอให้กินยาบรรเทาไว้ก่อน แต่ไม่ว่าในอนาคตจะเป็นอย่างไร ตอนนี้ก็ขอให้ได้วาดภาพก่อน และจะวาดไปจนกว่าจะตาย ”

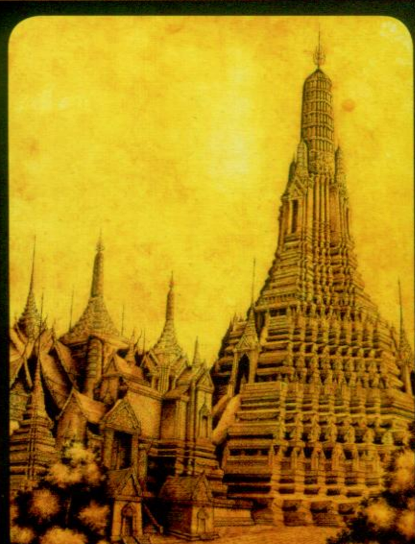
ความสับสนในโชคชะตาจึงค่อยๆ สงบลง ลายเส้นที่ลากผ่านบนแผ่นกระดาษได้สร้างมิติ สร้างมุมมองให้กับการดำเนินชีวิต บนโลกที่ไม่อาจฝืนธรรมชาติ ดั่งหลายคำที่เขาได้กล่าว “สิ่งต่างๆ มันเกิดแล้วมันก็พังได้ นามรูปไม่เที่ยงเกิดแล้วย่อมดับไป คนเราหลงตัวเองคิดว่าตัวเองเป็นใหญ่” หลายความคิดเกิดเป็นอารมณ์ความรู้สึกถ่ายทอดสู่ชิ้นงาน กรุกกรุ่นอยู่ทุกลายเส้น

“ภาพในแต่ละภาพที่วาด ผมจะใส่จินตนาการ ความคิดความรู้สึกลงไปในภาพ หลายอย่างเป็นนามธรรม วาดออกมาภายใต้ความรู้สึก และความชื่นชอบในศาสนสถานที่มีมาตั้งแต่เด็ก สำหรับเรื่องในอนาคตนั้นไม่ค่อยได้คิดแล้ว แต่ก็มีความฝันว่า อยากเดินทางวาดภาพศาสนสถานไปทั่วประเทศ และที่สำคัญคือ อยากให้ทุกคนช่วยกันรักษาศาสนสถานศิลปะอันทรงคุณค่า สืบสานมาจากบรรพบุรุษให้คงอยู่ต่อไป”

ดินสอเหลาปลายแหลม นั่งลงตรงมุมหนึ่งของศาลา ลมพัดโกรก หยิบกระดาษวางแนบบนแผ่นกระดาน ลากลายเส้นแรกของวันด้วยมือถนัด ดวงตาใต้กรอบแว่นอันใหญ่และหนาเพ่งมองอย่างแน่วนิ่ง ภาพวาดชวนจะสำเร็จ (อีกภาพ และอีกวัน)

หมายเหตุ: ความจริง ความฝัน และจินตนาการ คือคำที่ปรากฏอยู่บนภาพวาดของ ส. อโยธยา และหากใครสนใจภาพวาดสามารถโทรศัพท์ติดต่อได้ที่ 08-6004-8436 หรือติดต่อโดยตรง ซึ่งเขาจะนั่งวาดภาพอยู่บริเวณศาลาท่าน้ำวัดสนามเหนือ ณ นครปากเกร็ด เป็นประจำ

ไปรษณีย์ทางเรือ

ส่งมอบความผูกพัน ถ่ายทอดความงดงาม สั่งสมคุณค่าวิถีชาวน้ำ

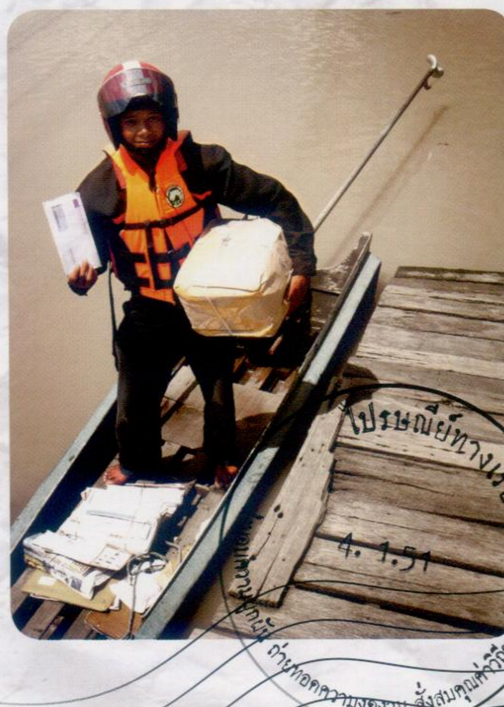
บริเวณย่านปากเกร็ด ซึ่งการสัญจรทางน้ำยังคงมีความสำคัญเยี่ยงครั้งอดีต หลากหลายสีสันแห่งวิถีชีวิตริมน้ำได้กลายเป็นภาพแห่งความงดงาม สะท้อนแง่มุมของเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เชิญชวนผู้คนที่โหยหาอดีตเข้ามาสัมผัส สอดส่ายสายตาอย่างถ้วนทั่ว ภาพเรือสองตอนที่ชาวบ้านเรียกกันติดปาก ยังคงแล่นอยู่บนผืนน้ำเจ้าพระยา อีกทั้งเรือขนทรายลำใหญ่ติดสอยห้อยตามเรือโยงลำน้อยขึ้นล่องขนถ่ายสินค้าอย่างหนาแน่นตลอดลำน้ำ

เมื่อลองสังเกตุดูเรือที่แล่นผ่านไปมา ต้องสะดุดตาอยู่ที่เรือลำหนึ่ง คนขับเรือท่าทางลักษณะการแต่งกายดูจะคลับคล้ายบุรุษไปรษณีย์ที่ปกติจะใช้รถจักรยานยนต์ลัดเลาะไปตามตรอกซอกซอย นั่นแตกต่างจากภาพที่อยู่เบื้องหน้า เรือสองตอนแล่นแหวกกระแสน้ำ ไปตามคลองพระอุดม คลองข่อย คลองบางพับ คลองบางพูด ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอปากเกร็ด ภายใต้การควบคุมของบุรุษไปรษณีย์ผู้มีหน้าที่ในการส่งจดหมายไปยังตามที่อยู่ซึ่งระบุไว้หน้าซอง

> " บางครั้งการนำส่งจดหมายต้องเจอกับเหตุการณ์สนุกๆ มากมาย โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวกับสุนัข ที่ชอบกระโดดขึ้นมาบนเรือ บางตัวก็ถึงขนาดมาถ่ายกันทิ้งไว้เลยทีเดียว "

ในทุกๆ เช้าตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันเสาร์ การให้บริการไปรษณีย์ทางน้ำ จะเริ่มต้นออกให้บริการ โดยเริ่มจากการจัดเรียง จ่าหน้า ไล่เลข มัดเรียงจดมาย ทั้งไปรษณีย์ธรรมดา ลงทะเบียน หรือด่วนพิเศษถูกนำขึ้นบนเรือทำการล็อคให้แน่นหนาเพื่อป้องกันไม่ให้จดหมายพลัดตกน้ำหรือถูกกระแสลมพลัดปลิวไป บุรุษไปรษณีย์ในชุดเสื้อคลุมสีดำ หมวกกันน็อคสัญลักษณ์ของไปรษณีย์ไทย สวมอย่างเรียบร้อย เมื่อทุกอย่างพร้อมก็ได้เวลาออกปฏิบัติหน้าที่

เครื่องยนต์เรือดังขึ้นเป็นสัญญาณ เตือนความพร้อม บุรุษไปรษณีย์เร่งจังหวะนำเรือเคลื่อนตัวออกจากท่าน้ำไปบนผืนน้ำกว้างใหญ่ก่อนที่จะเลี้ยวลัดตัดจากคลองหนึ่ง เข้าสู่อีกคลองหนึ่ง เมื่อถึงจุดหมายตามหมายที่อยู่ จังหวะความเร็วผ่อนลงค่อยๆ จอดเทียบท่าน้ำบ้านเรือนริมคลอง เสียงทักทายแรกคือเสียงเจ้าตูบตัวจิ๋วที่เห่าทักทายเหมือนคนคุ้นเคย จดหมายที่เตรียมมาถูกนำส่งถึงผู้รับเป็นที่เรียบร้อย ก็ได้เวลาออกเดินทางไปยังจุดหมายต่อไปจนครบทุกฉบับก็เป็นอันเสร็จสิ้นหน้าที่

แต่เรื่องราวของไปรษณีย์ทางน้ำยังคงมีอีกหลากหลายสีสัน ผ่านคำบอกเล่าของพี่ **สมศักดิ์ ปราบนุกูล หัวหน้าส่วนนำจ่าย ไปรษณีย์ปากเกร็ด** "บางครั้งการนำส่งจดหมายต้องเจอกับเหตุการณ์สนุกๆ มากมาย โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวกับสุนัข ที่ชอบกระโดดขึ้นมาบนเรือ บางตัวก็ถึงขนาดมาถ่ายกันทิ้งไว้เลยทีเดียว เราเองก็มีวิธีการป้องกันแบบง่ายๆ คือใช้ไม้พายคอยไล่ แต่ที่หลีกเลี่ยงได้ยากคือสภาพอากาศ หากฝนฟ้าไม่เป็นใจก็ออกไปนำจ่ายไม่ได้ แต่ถ้าเป็นจดหมายด่วนเราก็ไม่ละทิ้งหน้าที่ ทำทุกวิถีทางให้จดหมายถึงมือผู้รับได้รวดเร็วที่สุด"

คนยุคหลังต่างยึดการสัญจรทางบกเป็นหลักจนทำให้การสัญจรทางน้ำซึ่งได้ก่อให้เกิดการหลั่งไหลของผู้คนจากทุกสารทิศอพยพ โยกย้ายจนเกิดการตั้งถิ่นฐานกระจายตัวทุกมุมเมือง ผ่านไปหลายสิบปีความสำคัญของชุมชนริมน้ำค่อยๆ ลดบทบาทลงจนกลายเป็นเพียงแค่เค้าร่างของความรุ่งเรืองครั้งอดีต ด้วยเหตุนี้คนทั่วไปจึงมองว่าการส่งไปรษณีย์โดยใช้เรือนั้นเป็นเรื่องที่แปลก แต่หากลองมองในมุมที่กว้างคุณค่ามิใช่อยู่ที่ความแปลก หากได้แสดงออกถึงความผูกพันของผู้คนส่งผ่านรอยยิ้ม จากผู้ส่งสารถึงผู้รับเชื่อมโยงปัจจุบันส่งถึงอดีตได้อย่างสุดแสนประทับใจ

ภาพทราย จินตนาการสู่ความงาม

....เมื่อนั่งก่อปราสาททรายตรงชายคลื่นทะเล นับเป็นอารมณ์ผ่อนคลายหนึ่งที่ผืนทรายได้มอบ และเอื้อต่อความรู้สึกนึกคิดนำไปยังจินตนาการอันหอมหวาน มีเจ้าหญิง มีเจ้าชาย ถึงแม้ไม่นานปราสาททรายจะพังครืนด้วยแรงคลื่น แต่นั่นคงไม่สำคัญนัก ในเมื่อภาพปราสาทยังดำเนินอยู่ในจินตนาการ ทั้งยังโลดแล่นรอวันรุ่ง เพื่อก่อเป็นรูปร่างที่เย้ายวน และหอมหวานเสียยิ่งกว่าวันวาน....

หากครั้งหนึ่งการก่อปราสาททรายได้นำจินตนาการของเราให้ออกมากระโดดโลดเต้นอยู่รอบๆ ตัว เราคงจำความสุขนั้นได้ ครั้งนี้แม้ไม่ได้ก่อปราสาททรายดั่งวันก่อน แต่ปากเกร็ด Style ก็ขอเป็นส่วนเชื่อมจินตนาการของผู้อ่านให้กลับมาโลดแล่นอีกครั้ง หลังเราได้พบกับคุณ**สมศักดิ์ โพธิ์แดง** ผู้ซึ่งได้หยิบเอาเม็ดทรายหนึ่งกำมือมาสร้างสรรค์เป็นผลงานภายใต้ชื่อผลิตภัณฑ์ **ภาพทราย** น่าอัศจรรย์อยู่ไม่น้อยเมื่อพื้นที่ภายใต้กรอบสี่เหลี่ยมกลับสามารถสร้างจินตนาการให้แก่ผู้พบได้อย่างไร้ขอบเขต

"จุดเด่นของงานชิ้นนี้คือ เราสามารถหมุนกรอบภาพไปมาเพื่อให้ภาพเกิดการเคลื่อนไหว ถือเป็นลูกเล่นที่ทำให้ทรายซึ่งบรรจุอยู่ในกรอบภาพค่อยๆ ไหลลงมาระหว่างช่องว่างของฟองอากาศที่ทำหน้าที่ดันทรายเอาไว้ ภาพทรายจึงเสมือนมีชีวิต การหมุนภาพในแต่ละครั้งจะเกิดภาพที่ไม่ซ้ำกัน ขึ้นอยู่กับการเคลื่อนตัวของฟองอากาศ ทรายที่ค่อยๆ โรยตัวจึงเป็นเสน่ห์ของภาพ ซึ่งจะตรึงให้เราเกิดจินตนาการเป็นภาพต่างๆ ตามสุนทรียะของแต่ละคน"

โลโก้ผลิตภัณฑ์ของคุณสมศักดิ์

กรอบภาพ กระจก เม็ดทรายละเอียด น้ำ เหมือนจะเป็นองค์ประกอบเพียงไม่กี่อย่างสำหรับภาพทรายภาพหนึ่ง แต่องค์ประกอบเพียงน้อยนิดนี้กลับซ่อนไว้ซึ่งความละเอียดของแต่ละขั้นตอน กินเวลาหลายปี ถึงจะสร้างสรรค์ผลงานออกมาได้อย่างลงตัว

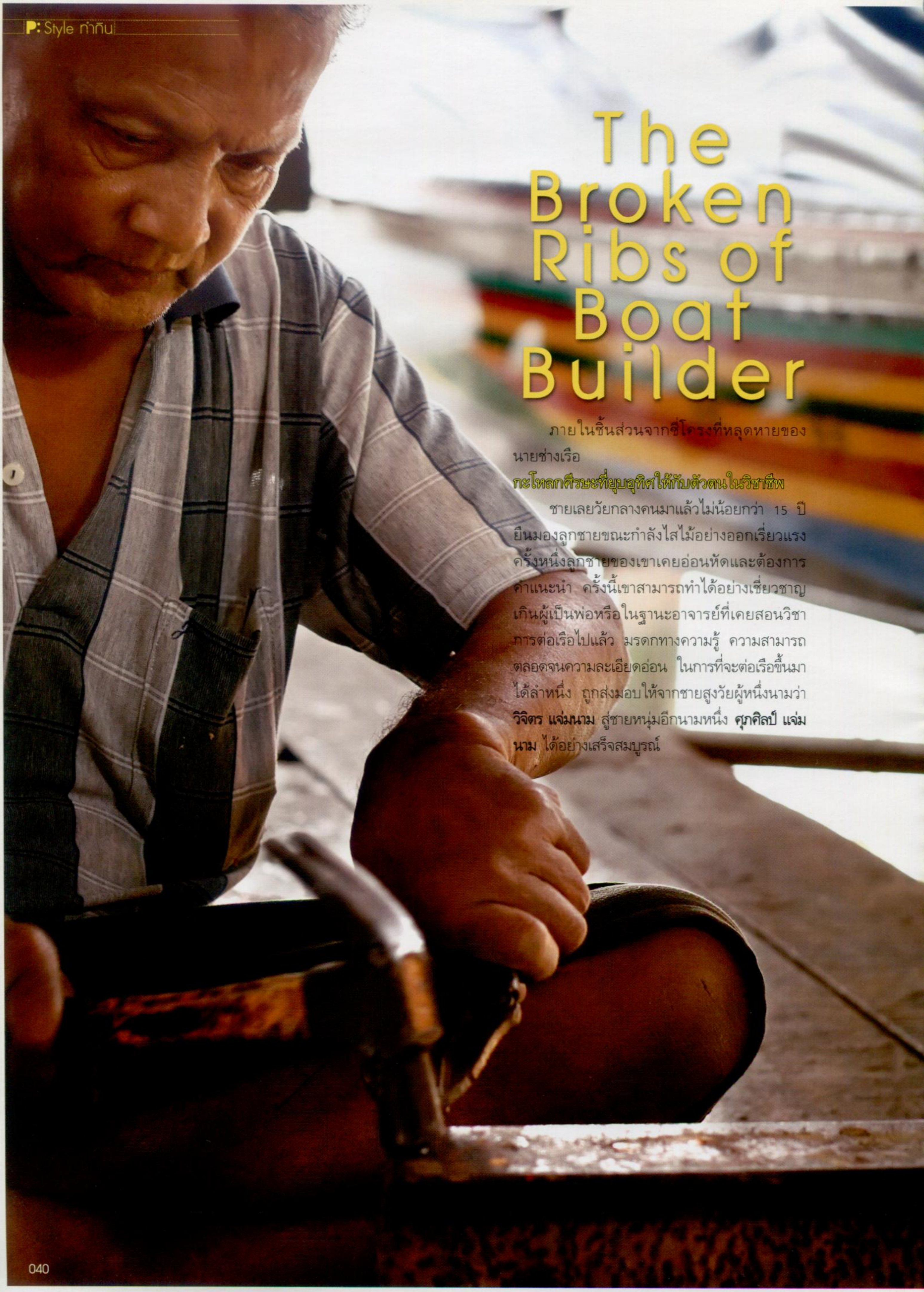
"การผลิตภาพทรายค่อนข้างมีความละเอียด ทรายจะเป็นประเภทที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม นำเข้าจากประเทศบราซิล ซึ่งจะมีความละเอียดมาก ความห่างระหว่างแผ่นกระจกของกรอบภาพจะต้องได้ระยะพอเหมาะ และที่สำคัญคือการสร้างฟองอากาศ ซึ่งต้องใช้ส่วนผสมของสารต่างๆ ลองผิดลองถูกมากว่า 6 ปี ถึงจะได้ส่วนผสมที่ลงตัว"

เม็ดทรายที่โรยตัวในภาพๆ หนึ่ง เป็นเสมือนสะพานเชื่อมสู่โลกจินตนาการ บ้างก็เห็นเป็นรูปภูเขา บ้างก็ว่าเป็นทะเลทราย หรือจะเป็นผีเสื้อ หรือจะเป็นดอกไม้ จะอย่างไรเสีย อย่างน้อยภาพทรายภาพนั้นก็ทำให้เราสงบนิ่งได้ แม้เป็นเพียงแค่ห้วงอารมณ์หนึ่งก็ตามที

ผลิตภัณฑ์ภาพทรายมีขนาดต่างๆ ให้เลือกสรร 5X7, 8X10, 10X16, 14X26 (ตร.น.) หรือใครต้องการขนาดพิเศษสามารถสั่งทำได้ ราคาย่อมเยาว์ครับ ผู้สนใจสามารถติดต่อได้ที่คุณสมศักดิ์ โพธิ์แดง 32 หมู่ 3 ต.บ้านใหม่ อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120 โทร. 08-1988-2634

The Broken Ribs of Boat Builder

ภายในชิ้นส่วนจากซี่โครงที่หลุดหายของนายช่างเรือ

กะโหลกศีรษะที่ยุบอุทิศให้กับตัวตนในวิชาชีพ

ชายเลยวัยกลางคนมาแล้วไม่น้อยกว่า 15 ปี ยืนมองลูกชายขณะกำลังไสไม้อย่างออกเรี่ยวแรง ครั้งหนึ่งลูกชายของเขาเคยอ่อนหัดและต้องการคำแนะนำ ครั้งนี้เขาสามารถทำได้อย่างเชี่ยวชาญเกินผู้เป็นพ่อหรือในฐานะอาจารย์ที่เคยสอนวิชาการต่อเรือไปแล้ว มรดกทางความรู้ ความสามารถตลอดจนความละเอียดอ่อน ในการที่จะต่อเรือขึ้นมาได้ลำหนึ่ง ถูกส่งมอบให้จากชายสูงวัยผู้หนึ่งนามว่า **วิจิตร แจ่มนาม** สู่ชายหนุ่มอีกนามหนึ่ง **ศุภศิลป์ แจ่มนาม** ได้อย่างเสร็จสมบูรณ์

วิจิตร แจ่มนาม(ขวา)
ศุภศิลป์ แจ่มนาม(ซ้าย)
ณ อู่ต่อเรือจิตตะพรชัย

ซี่โครงชิ้นที่ 1 และ 6 อุทิศให้กับหัวเรือและท้ายเรือ

อู่ต่อเรือจิตตะพรชัย เป็นทั้งบ้าน ร้านต่อเรือ และสถานศึกษา ครอบครัวแจ่มนาม อันประกอบด้วย ป๋าจิตร (วิจิตร แจ่มนาม) คุณจิม (ศุภศิลป์ แจ่มนาม) ภรรยาของป๋าจิตร และลูกๆ อีก 2 คน อาศัยอยู่รวมกัน และประกอบอาชีพต่อเรือ ซึ่งถือเป็นอาชีพหลักของครอบครัวที่คอยดูแลพวกเขามาแต่ช้านาน ทางด้านหลังบ้านซึ่งอยู่ติดกับแม่น้ำเจ้าพระยา ในแต่ละวันมีผู้มาเยี่ยมเยือนอย่างไม่ขาดสาย หลายคนเป็นลูกค้าที่ประกอบอาชีพเกี่ยวกับการล่องเรือ บางคนเป็นผู้ที่สนใจในงานจำลอง และนักเรียน นักศึกษาอีกหลายต่อหลายคนที่เข้ามาศึกษางานการต่อเรือ

ซี่โครงชิ้นที่ 2 และ 4 อุทิศให้กับท้องเรือและกาบเรือ

งานฝีมือประดิษฐ์ของอู่ต่อเรือจิตตะพรชัย มีตั้งแต่งานชิ้นใหญ่ที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง อาทิ เรือหางยาว เรือแจว เรือแปะ เรือสองตอน เป็นต้น จนชิ้นเล็กสุด ที่เป็นงานจำลองและมีความประณีตไม่แพ้กัน อาทิ การจำลองเรือสำเภา เรือหางแมงป่อง เรือมาโคโปโล เรือแท็กซี่ เป็นต้น โดยมีสินค้าขึ้นชื่อและเป็นที่นิยม อันได้แก่ เรือหางยาว 9 ที่นั่ง อันเป็นศิลปะที่มีความโดดเด่น เรือบด ที่ดูแล้วมีความกะทัดรัด เรือเอี้ยมจุ๊น อันเป็นที่นิยมในหมู่ผู้ค้าขาย เรือกระแชง ซึ่งเป็นเรือไทยโบราณ และเรือสำเภาจีนหรือเรือมาโคโปโล ที่ใช้ประดับบ้านให้มีความสวยงาม โดยสินค้าดังกล่าวนอกจากจะเป็นสินค้าขายดีแล้ว ยังเป็นตัวการันตีในฝีมือได้เป็นอย่างดี

ซี่โครงชิ้นที่ 3 และ 5 อุทิศให้กับครีบท้องเรือและหางเสือ

ด้วยฝีมือที่มีความประณีตในการต่อเรือที่สามารถนำไปใช้ได้จริง จนเป็นที่ไว้วางใจของผู้ประกอบอาชีพทางน้ำมาหลายสิบปีในการมาใช้บริการ อู่ต่อเรือจิตตะพรชัย ตั้งแต่ยุคสมัยของป๋าจิตร ต่อมาในยุคสมัยของคุณจิม ครั้งหนึ่งป๋าจิตรต้องประสบอุบัติเหตุเรือล่มใส่เมื่อช่วงประมาณปี พ.ศ. 2537 จนต้องเข้าโรงพยาบาลด้วยอาการ กระดูกซี่โครงทางด้านหลังหัก 6 ชิ้น และกะโหลกศีรษะยุบ แต่เขาก็ไม่ได้ย่อท้อ เมื่อหายเป็นปกติก็กลับมาต่อเรือเช่นเดิม ชิ้นส่วนภายในร่างกายที่สูญเสียไป ให้ถือว่าเป็นการอุทิศให้กับการต่อเรือ

เรือหางยาวที่นำมาซ่อม พร้อมจะติดเครื่องอีกครั้ง

ในทุกวันนี้ ป๋าจิตร และคุณจิม ยังคงรับงานอย่างไม่ว่างเว้น แต่พวกเขาก็ยังคงมีเวลาให้กับผู้ที่สนใจ อยากจะเข้ามาพูดคุย หรือเข้ามาศึกษาหาความรู้ นายช่างต่อเรือทั้ง 2 คน ก็พร้อมที่จะสละเวลามาให้ความรู้ และตอบคำถามให้กับนักศึกษาของเขาด้วยความยินดี สำหรับผู้ที่สนใจสามารถติดต่อได้ที่ อู่ต่อเรือจิตตะพรชัย หมายเลขโทรศัพท์ 0-2925-6096 กด 0, 08-1908-6331 และ 08-7517-7452

บุญโฮม อินทร์ทอง

กับ สถาบันการเงินชุมชนปากเกร็ดร่วมใจ 2

ธนาคารเพื่อชุมชน "ถึงวันนี้เราทำได้"

"ถึงวันนี้เราทำได้ จากกองทุนชุมชนเมืองปากเกร็ดร่วมใจ 2 วันนี้เราได้พัฒนาศักยภาพ ยกฐานะขึ้นเป็นสถาบันการเงินชุมชน เพิ่มความสามารถในการช่วยเหลือประชาชน เพิ่มโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างแท้จริง"

คำกล่าวอย่างภาคภูมิของ บุญโฮม อินทร์ทอง อีกหนึ่งบุคคลที่มีส่วนในการบริหารงานของสถาบันการเงินปากเกร็ดร่วมใจ 2 ปัจจุบันดำรงตำแหน่งเป็นผู้จัดการของสถาบัน

"สถาบันการเงินแห่งนี้ถือเป็นงานต่อยอดมาจากกองทุนหมู่บ้าน เปิดบริการให้กับประชาชนที่ขาดแหล่งเงินทุนเพื่อไปประกอบอาชีพ เช่น พ่อค้าแม่ค้าในตลาดสดพิชัย ประชาชนในชุมชนปากเกร็ดร่วมใจ 2 ทั้งยังขยายครอบคลุมไปถึงประชาชนในพื้นที่ตำบลปากเกร็ด และในอนาคตเรามุ่งหวังที่จะให้ครอบคลุมไปถึงระดับอำเภอได้ "

บุญโฮม เล่าว่า การที่สถาบันการเงินปากเกร็ดร่วมใจ 2 เติบโตและเข้มแข็งขึ้นมาได้นั้น เพราะความตั้งใจจริงของคณะกรรมการ การเอาใจใส่ ความร่วมมือจากส่วนต่างๆ ทั้งธนาคารออมสิน รวมถึงเทศบาลนครปากเกร็ด สถาบันจึงเติบโตขึ้นมาได้อย่างมั่นคง สำคัญที่สุดคือการได้ช่วยเหลือชาวบ้าน แก้ไขปัญหาเงินกู้นอกระบบได้

"ระบบการบริหารที่ดี ความตั้งใจจริงของคณะกรรมการ ทำให้ชาวบ้านเกิดความเชื่อมั่นในสถาบัน เริ่มแรกมีหลายคนสงสัยว่าเราจะทำได้จริงหรือไม่ เราก็พิสูจน์ ผมเชื่อว่าอะไรจะสำเร็จได้ ตัวเราเองต้องลงมือปฏิบัติ ถึงตอนนี้เราทำได้ ปัจจัยอยู่ที่ทุกคนกับแนวความคิดในการบริหาร เราต้องวางระบบให้เข้มแข็ง มันจะส่งผล หากวันหนึ่งคณะกรรมการชุดนี้ออกจากตรงนี้ไป แต่ถ้าเรามีระบบที่เข้มแข็งทุกอย่างก็ดำเนินต่อไปได้"

"อีกอย่างที่สำคัญคือ สถาบันจะสร้างวินัยให้กับชาวบ้านที่เป็นสมาชิกของสถาบัน เราสนับสนุนให้พวกเขารู้จักการออม ด้วยการให้สมาชิกทุกคนจะต้องมีเงินฝากอย่างน้อยวันละ 50 บาท ตรงนี้จะส่งผลดีต่อชาวบ้าน รวมถึงระบบของสถาบันด้วย"

สถาบันการเงินปากเกร็ดร่วมใจ 2 นับเป็นสถาบันการเงินเริ่มแรกในระดับชุมชน วันนี้ประสบความสำเร็จ อยู่ได้ด้วยความเข้มแข็งของตัวเอง และอีกก้าวต่อไปของสถาบัน บุญโฮม บอกว่า

"เราจะสร้างศูนย์เรียนรู้ให้กับสมาชิก เหมือนเป็นห้องประชุมเพื่อพูดคุยปัญหา แลกเปลี่ยนความรู้ สามารถมารวมกลุ่มกันที่นี่ได้ อีกอย่างคือ เราจะสร้างศูนย์การเรียนรู้ให้กับกองทุนอื่น ดำเนินการให้คำแนะนำทางด้านข้อกฎหมายต่างๆ แนะกลยุทธ์การบริหารอย่างไรให้เกิดความมั่นคง รวมถึงการแนะนำด้านเทคโนโลยีทางด้านการทำบัญชี ซึ่งเป็นกระบวนการทำงานที่สำคัญของการบริหารงานด้านการเงิน"

สถาบันการเงินปากเกร็ดร่วมใจ 2 ตั้งอยู่ที่ 131/88 ซอยวัดกู้ ตำบลปากเกร็ด อำเภอปากเกร็ด นนทบุรี เปิดบริการรับฝากถอนเงิน ปล่อยสินเชื่อเพื่อชุมชน เปิดทำการเวลา 08.00-12.00 น. ทุกวันไม่เว้นวันหยุดราชการ

ต้นกล้าเยาวชน

วิถีคน-วิถีน้ำ กับเยาวชนที่ก้าวแบบคนช่างคิดช่างเขียน

ธรรมชาติและวัฒนธรรมพื้นเมืองเป็นสิ่งใกล้ตัว ที่คนส่วนใหญ่มักรู้สึกชอบ และเข้าใจในความสำคัญของสิ่งเหล่านี้แม่น้ำบางสาย ลำคลองบางแห่ง ห้วยบางที่ คือเส้นแบ่งระหว่างชุมชน หมู่บ้าน ผู้คนที่อาศัยอยู่ริมฝั่งแม่น้ำทั้งในอดีต และปัจจุบันจึงมีวิถีชีวิตที่เรียบง่าย เรียนรู้และสืบทอดการใช้ประโยชน์จากแม่น้ำหรือแม้แต่การสัญจรไปมาทั้งฝั่งซ้ายและฝั่งขวาโดยการอาศัยแม่น้ำเป็นสำคัญ

สำหรับผู้ที่รักและหลงใหลในงานศิลปะ ความยากง่ายของการวาดภาพ ไม่จำเป็นต้องมีเนื้อหาที่สลับซับซ้อนหรือลวดลายสวยสดงดงามวิจิตรตระการตาหากแต่เกิดขึ้นจากความรักและความสุขกับงานที่ทำ เช่นเดียวกันกับ **น้องสตางค์** หรือ **นางสาววิริน เชาวนะ** นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี จังหวัดนนทบุรีที่ถูกถ่ายทอดให้รักและหลงใหลในงานศิลปะมาอย่างเต็มตัวจากทุกคนในครอบครัว ตั้งแต่เด็กเธอจะเห็นคนรอบข้าง ขีดเขียนบนเฟรมภาพกันอยู่ทุกเมื่อเชื่อวัน การวาดภาพจึงอยู่ในสายเลือดของสาวน้อยคนนี้ตลอดมา

น้องสตางค์ชอบวาดภาพแนวเหมือนจริงเทคนิคการวาดของเธอ คือ หากจะวาดรูปๆ หนึ่ง ก่อนวาดจะนั่งดูแบบที่จะวาดเป็นเวลานานๆ เพื่อดูว่ามีจุดเด่นตรงไหนที่ต้องเก็บรายละเอียด นั่งดูไปเรื่อยๆ จนกว่าจะจำภาพได้แล้วร่างออกมา เหมือนกันกับแรงบันดาลใจในการวาดภาพวิถีชีวิตริมน้ำของคนปากเกร็ดภาพนี้ ที่ศิลปินรุ่นเยาว์ บอกว่าเกิดจากสภาพแวดล้อมรอบตัวของเธอ ที่สะท้อนให้เห็นถึงเมืองปากเกร็ดที่เธอได้เห็นมาตั้งแต่เด็กๆ

แม้น้องสตางค์จะเป็นคนที่รักและหลงใหลในงานศิลปะ ชอบที่จะขีดขีดเขียนเขียน อยากเป็นศิลปินและมีแกลลอรี่เป็นของตัวเอง ขณะเดียวกันเธอก็ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วย เมื่อถามถึงอนาคตว่าจะเลือกเรียนทางด้านศิลปะหรือไม่ เธอบอกว่าอยากเรียนด้านสถาปัตยกรรมเพราะเป็นสายงานที่ได้ทั้งการวาดภาพอย่างที่ตัวเองรักแล้วก็ได้เรียนวิชาที่ชอบอย่างคณิตศาสตร์ด้วย

การฝึกฝนอย่างจริงจังยิ่งนานวัน ยิ่งเกิดความชำนาญ การวาดภาพของศิลปินแต่ละคนเมื่อวาดจนชำนาญแล้ว ผู้วาดก็จะแตกฉานและมีไอเดียเป็นของตัวเอง ทำให้ภาพของแต่ละคนต่างกัน แม้จะเรียนจากอาจารย์คนเดียวกัน แต่ภาพจะมีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่เหมือนกัน บางคนวาดออกมาแล้วอ่อนนุ่ม บางคนก็มีพลังมากตามอุปนิสัย ความสามารถของน้องสตางค์เองก็ไม่ได้เกิดจากพรสวรรค์ที่ติดตัวมาตั้งแต่เด็กเพียงอย่างเดียวหากแต่เป็นเพราะตัวน้องสตางค์มีความตั้งใจในการฝึกฝนเสมอมา จนเกิดการความชำนาญและที่สำคัญคือเธอรู้สึกมีความสุขกับงานที่ได้ทำ

น้องสตางค์บอกว่าประโยชน์ที่เธอได้รับจากงานที่ทำนี้ทำให้มีสมาธิกับการทำงานมากขึ้น การวาดภาพ คนวาดต้องเก็บรายละเอียดของภาพที่ต้องการจะวาดให้ลึกซึ้ง ซึ่งบางทีคนที่ดูภาพอาจจะมองไม่เห็น แต่เราเป็นคนวาดเราจะเห็นรายละเอียดในส่วนนั้น บางจุดคนอื่นอาจไม่รู้ แต่เรารู้

ในอดีตปากเกร็ดเป็นชุมชนริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาที่เจริญรุ่งเรือง แม้วันเวลาจะผันผ่าน วิถีชีวิตที่เปรียบเสมือนเงาสะท้อนของประวัติศาสตร์ก็ยังมิได้จางหายไป ยังคงปรากฏเป็นอนุสรณ์แก่อนุชนรุ่นหลังจนเกิดเป็นภาพวาดสีน้ำระบายความสุขผ่านปลายพู่กันวาดรอยยิ้มผ่านฝีแปรงแต่งแต้มด้วยความตั้งใจ ส่งมอบงานแห่งความสุขด้วยฝีมือเยาวชนที่เกิดและเติบโตมากับเมืองแห่งขุมทรัพย์ทางวัฒนธรรมแห่งนี้

บ้านกัลบก...
บรรยากาศสบาย อาหารอร่อย

25/04/2551

บันทึกเส้นทางความอร่อย

ปลายเดือนเมษายนฟ้าก็หอบฝนมาถึง นครปากเกร็ดจึงฉ่ำน้ำไปทั่ว และวันนี้ฝนก็หนาเม็ดมาแต่เช้า ขณะปากเกร็ด Style มีนัดกับคุณ**จิรายุ แก้ววัฒนะ** เจ้าของร้าน**ครัวไทยริมน้ำบ้านกัลบก** เพื่อเสาะหาเมนูเด็ดท้องถิ่นประจำนิตยสารปากเกร็ด Style ฉบับล่านี้

ล้อหยุดสนิทตรงลานทรายเมื่อเห็นป้ายบ้านกัลบก เราเดินไปตามตรอกเล็กๆ สู่เรือนไม้ที่ถูกเนรมิตเป็นร้านอาหารติดริมแม่น้ำเจ้าพระยา กล่าวสวัสดีคุณจิรายุซึ่งกำลังง่วนอยู่กับการเปิดร้าน หลังได้รับคำเชื้อเชิญอันสุภาพ เราจึงขออนุญาตเดินเก็บบรรยากาศรอบๆ ร้านท่ามกลางสายฝนที่พร่ำอยู่ข้างนอก

"ด้วยเคยมีอาชีพเป็นช่างตัดผมมาก่อน จึงใช้ชื่อร้านว่าบ้านกัลบก ซึ่งแปลว่าช่างตัดผม และด้วยเคยประกอบธุรกิจร้านน้ำชาจีนมากว่า 20 ปี เราจึงตกแต่งร้านด้วยของสะสมโบราณ โดยเฉพาะด้านในของร้าน ซึ่งส่วนใหญ่จะตกแต่งด้วยเครื่องใช้โบราณของจีน ส่วนภายนอกร้านจะเน้นบรรยากาศธรรมชาติติดริมแม่น้ำ รับลมชมแม่น้ำเจ้าพระยา นั่งมองวิถีชีวิตทางน้ำของชาวปากเกร็ด"

กุ้งกระเบื้องหลังคาโบสถ์

เมี่ยงปลาช่อนทอด

เวลาล่วงบ่าย แดดจึงค่อยส่องหลังฟ้าครึ้มฝนมาตลอดเช้า ฟ้าหลังฝนสร้างบรรยากาศให้เหมือนยามเช้า ละอองน้ำยังจับผิวใบไม้เลื้อยเขียวขจีที่ถูกประดับไว้รอบๆ ร้าน สร้างความสดชื่น หลังดื่มด่ำกับบรรยากาศอยู่พักใหญ่ เราจึงได้ดื่มด่ำกับรสอาหารกันบ้าง รองท้องด้วย **"กุ้งกระเบื้องหลังคาโบสถ์"** ตามด้วย **"เมี้ยงปลาช่อนทอด"** ซึ่งถูกจัดวางมาในสำรับแบบไทยๆ ประดับด้วยใบชะพลู ปลาช่อนกรอบเพิ่มรสอร่อยด้วยเมี้ยงคำเข้ากันได้อย่างลงตัว

"อาหารภายในร้านจะมีหลากหลายประเภท แต่จะเน้นพวกอาหารไทยรสโบราณ เราจะให้คงรสชาติอาหารแบบดั้งเดิมเอาไว้ ส่วนประกอบบางอย่างของอาหารก็ได้มาจากผลิตผลของชาวบ้านในพื้นที่ ดังเช่น**เมนูปลาช่อนลุยสวนยายแม้น** พืชผักที่ใช้จะได้มาจากสวนยายแม้นซึ่งจะมีความสดใหม่ เราจึงนำจุดเด่นตรงนี้มาตั้งเป็นชื่อเมนูเพื่อสร้างความน่าสนใจ และอรรถรสในการทานให้กับลูกค้า"

เย็นย่ำ ฟ้าจึงระบายสีแสดตรงฝั่งตะวันตก เรานั่งอยู่บนเก้าอี้สีขาวนอกร้านเพื่อดื่มดวงอาทิตย์ที่ใกล้จะลับฟ้า เห็นเรือหลายลำของชาวบ้านแล่นผ่านโค้งน้ำตัดกับแสงสีทองสะท้อนผิวน้ำระยับ เร็วช้าต่างกัน พลางถกเถียงถึงความเป็นมาของพระเจดีย์เอียงที่ปรากฏอยู่ฝั่งตรงข้าม ชั่วขณะเดียวฟ้าก็มืด ไฟในร้านจึงค่อยสว่าง...สวยงาม เราหยิบน้ำหยดอุทัยทิพย์ในขันสีขาวขึ้นดื่ม ก่อนกล่าวลาเจ้าของร้านด้วยรอยยิ้มแห่งความอิ่มเอม

ปล. วันนี้เราจึงค้นพบสูตรความอร่อย อาหาร+บรรยากาศ = ความกลมกล่อม

ขอขอบคุณ จิรายุ แก้ววัฒนะ เจ้าของร้านใจดีและเชิญเยี่ยมชม เยี่ยมทานอาหารที่ครัวไทยริมน้ำบ้านกลับกได้ ติดท่าน้ำวัดสนามเหนือ อ.ปากเกร็ด นนทบุรี โทร. 08-1826-7193

เรือใบบังคับวิทยุ

ศิลปะที่มากกว่าคำว่า “ความเร็ว”

คอลัมน์โอทอปในฉบับนี้ ผมขอเอาใจผู้ที่ชื่นชอบและหลงใหลในของเล่นบังคับวิทยุ ไม่ว่าจะเป็นเด็กรุ่นเล็กหรือผู้ใหญ่วัยเราครับ แต่เรื่องราวจะเป็นอย่างไรนั้น คงต้องติดตามพื้นที่สองหน้ากระดาษนี้ต่อไปครับ

หากพูดถึงของเล่นบังคับวิทยุ ใครหลายๆ คนคงหูผึ่ง นึกถึงของเล่นสุดโปรดที่พวกเขาใฝ่ฝันว่าอยากจะมีไว้ครอบครอง เพราะติดใจในความเร็วและความท้าทายในการบังคับเจ้าของเล่นเหล่านั้น ไม่ว่าจะเป็น รถ หรือ เครื่องบิน กลายมาเป็นกีฬายอดฮิตอีกประเภทหนึ่งครับ แต่นอกจากสองข้อที่กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น ก็ยังมีของเล่นบังคับวิทยุอีกชนิดหนึ่งที่ได้ผสมผสานระหว่างความเร็วและความคลาสสิกในการเล่น ซึ่งผมขอรับรองความท้าทายในการเล่นด้วยครับว่ายากเอาเรื่องเลยทีเดียว ที่ผมกำลังพูดถึงก็คือ **"เรือใบบังคับวิทยุ"** นั่นเองครับ

ลึกเข้าไปในซอยสมเอก อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เรามีนัดกับชายคนหนึ่งซึ่งคร่ำหวอดอยู่ในวงการเรือใบบังคับวิทยุครับ เขาเป็นผู้ผลิตและออกแบบเรือใบบังคับวิทยุด้วย **ธีรพงศ์ อุทัยเสน** หรือที่คนในวงการวิทยุบังคับรู้จักกันดีในชื่อ **"หน่อ น่านน้ำ"** คือชายที่เราพูดถึง พี่หน่อเล่าถึงที่มาเกี่ยวกับการทำเรือใบบังคับวิทยุได้อย่างเห็นภาพเลยทีเดียว

"คือพี่มีโอกาสได้ไปอบรมเรื่องเรือใบซูเปอร์มด ซึ่งมีทหารมาสอนที่สวนรถไฟ เห็นแล้วก็รู้สึกว่าชอบ เพราะมันเป็นยานพาหนะที่ผสมผสานกับศิลปะที่น่าอัศจรรย์ ไม่ต้องใช้พลังงานที่สิ้นเปลืองเลย ใช้เพียงแค่แรงลมอย่างเดียวก็พอ"

ตลอดระยะเวลากว่า 10 ปี พี่หน่อได้ทดลองทำเรือใบตั้งแต่การหล่อท้องเรือ เย็บใบ ตกแต่ง ซึ่งทั้งหมดต้องใช้ความประณีตและฝีมือเป็นอย่างมาก

"พี่ก็อาศัยลองผิดลองถูกมาเรื่อยๆ เริ่มแรกปั้นแบบจากดิน ทำแม่พิมพ์เอง หล่อออกมากว่าจะได้แต่ละชิ้นนั้นต้องใช้เวลามาก อาศัยเอาว่าเราอยากและชอบที่จะทำมาเป็นแรงในการลุยไปเรื่อยๆ"

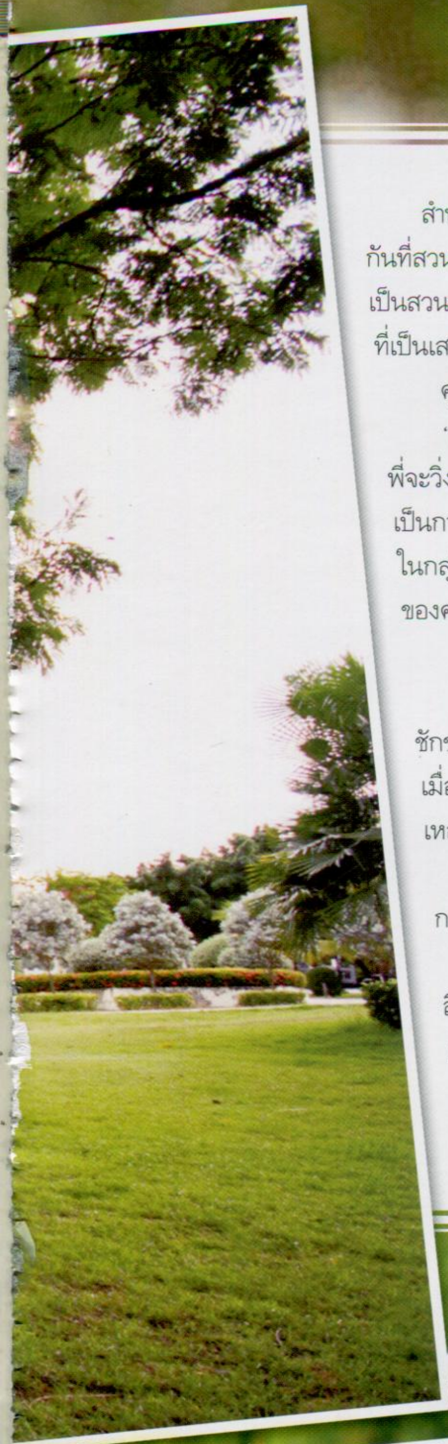

มาจนถึงทุกวันนี้ ด้วยความพิถีพิถันภายในงาน ทำให้เป็นที่ชื่นชอบและไว้วางใจของลูกค้า และยังเป็นที่มาของสินค้าโอทอป 3 ดาวอีกด้วย จุดเด่นของเรือใบบังคับวิทยุก็คือ ไม่ต้องใช้น้ำมันในการขับเคลื่อน แต่หากใช้หลักธรรมชาติโดยอาศัยแรงลมมาเป็นตัวช่วยให้เรือแล่นไป ซึ่งต้องอาศัยเวลา และความใจเย็นในการเล่นเป็นอย่างมาก ปัจจุบันมีผู้ที่สนใจเล่นเรือใบบังคับวิทยุจำนวนไม่น้อย ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่นิยมความสวยงาม ไม่ได้เน้นที่ความเร็ว โดยใช้ช่วงวันหยุดนัดรวมตัวกันจนเกิดเป็น **"กลุ่มคนรักเรือใบ"** เมื่อสอบถามถึงราคาของเรือใบบังคับวิทยุนั้นตกอยู่ที่หนึ่งหมื่นบาทต่อหนึ่งลำ ซึ่งดูไม่แพงเลยเมื่อเทียบกับเรือใบจากต่างประเทศที่มีราคาถึงหนึ่งแสนบาท แต่หากใครงบน้อยพี่หน่อก็ยังมีชุดเล็กเอาไว้สำหรับมือใหม่ได้ลองเล่นกันในราคาทั้งชุดอยู่ที่ห้าพันบาท ซึ่งผู้ที่สนใจสามารถติดต่อได้ที่ **ธีรพงศ์ อุทัยเสน กลุ่มเรือใบวิทยุบังคับ 88/28 หมู่ 8 ซอยสมเอก ต.บางพูด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 12000 โทร.08-1820 -8565**

ผมคงต้องไปหามาไว้เล่นบ้างแล้วล่ะครับ นอกจากความสนุกที่จะได้รับแล้วยังเป็นการช่วยฝึกอารมณ์และสมาธิอย่างดีอีกด้วย...คิดอีกทีเสมือนเราได้แล่นงานศิลปะหนึ่งลำให้โลดแล่นไปตามสายน้ำเลยทีเดียว

สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ นนทบุรี ที่นี่มีสีเขียว

สำหรับคอลัมน์ Healthy & Beauty ประจำนิตยสารปากเกร็ด Style ฉบับนี้ ขอนำคนรักสุขภาพไปสูดอากาศดีๆ กันที่สวนสมเด็จพระศรีนครินทร์ นนทบุรี ที่นี่ถือเป็นพื้นที่สีเขียวอีกแห่งของนครปากเกร็ด ซึ่งได้รับการปรับปรุงพัฒนาเป็นสวนสาธารณะเพื่อเป็นพื้นที่พักผ่อนให้กับประชาชน และแน่นอนว่า สำหรับคนรักสุขภาพ ที่นี่คือสวนออกกำลังกายที่เป็นเสมือนสวรรค์บนดินของพวกเขาเหล่านั้น

คุณ**ภารดี คงหุ่น** เป็นอีกหนึ่งคนที่รักในสุขภาพ แวะเวียนมาที่นี่เป็นประจำ ในวันนี้เราไปพูดคุยกับเธอกัน

"มาวิ่งที่นี่เป็นประจำ อย่างน้อยอาทิตย์หนึ่งก็ 5 วัน หลังเสร็จสิ้นจากการงาน ตกเย็นก็มาผ่อนคลายที่สวนสมเด็จฯ พี่จะวิ่งรอบสวนน้ำอย่างน้อยวันละ 4 รอบ ตกประมาณ 7 กิโลเมตร เมื่อเราได้ออกกำลังกายจะรู้สึกสดชื่น เหมือนเป็นการเติมพลังให้กับตัวเอง ที่นี่อากาศบริสุทธิ์เพราะมีต้นไม้เยอะ และนอกจากสุขภาพเราจะดีแล้ว เรายังได้เพื่อนในกลุ่มคนรักสุขภาพด้วยกัน จึงมีชมรมต่างๆ มากมาย อย่างพี่ก็อยู่ในชมรมรวมใจสวนสมเด็จย่า เป็นการรวมกลุ่มของคนที่ชอบออกกำลังกายโดยการวิ่ง"

คุณ**เสริมศักดิ์ สังฆะโยธิน** ในฐานะประธานชมรมรวมใจสวนสมเด็จย่า เล่าถึงความเป็นมาของชมรมว่า

"ชมรมของเราจัดตั้งมาประมาณ 2 ปีแล้ว โดยมีจุดเริ่มมาจากกลุ่มคนที่เข้ามาวิ่งในสวนสมเด็จฯ นี่ละชักชวนกันจัดตั้งเป็นชมรมขึ้นมา ปัจจุบันมีสมาชิกประมาณ 100 กว่าคน มีตั้งแต่กลุ่มของเด็กไปจนถึงผู้สูงอายุ เมื่อมีการจัดตั้งเป็นชมรมเราก็มีการจัดกิจกรรมต่างๆ เช่น ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขัน เป็นเจ้าภาพจัดงานเกี่ยวกับกีฬาเหล่านี้เป็นต้น"

นอกจากการวิ่งแล้ว ประชาชนที่มาพักผ่อนในสวนสมเด็จฯ ยังนิยมปั่นจักรยานเล่นรอบๆ สวนน้ำ เล่นตีแบตกลางแจ้ง เล่นเปตอง หรือแม้แต่ปูเสื่อนั่งสูดอากาศบริสุทธิ์กับครอบครัว

และจะไม่กล่าวถึงเสียไม่ได้สำหรับเทศบาลนครปากเกร็ด ซึ่งได้จัดสรรงบประมาณสำหรับการจัดสร้างสิ่งต่างๆ ขึ้นในสวนสมเด็จฯ เช่น สวนน้ำ สวนหย่อม ลานพักผ่อน ลู่วิ่งรอบสระน้ำ ม้านั่งที่จัดวางในจุดต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับพี่น้องประชาชนนั่นเอง

การดูแลในเรื่องสุขภาพนั้นสำคัญครับ อย่ารอให้ถึงวันที่เราต้องล้มป่วยเสียก่อน การออกกำลังกายวันละเล็กๆ น้อยๆ อย่างสม่ำเสมอก็สามารถช่วยรักษาสุขภาพของเราให้ดีได้ และหากใครกำลังมองหาสถานที่ออกกำลังกายดีๆ สักแห่ง สวนสมเด็จฯ ยังต้อนรับทุกคนครับ

ปากเกร็ดสไตล์ฉบับนี้ ได้มีโอกาสพูดคุยกับเยาวชนคนเก่ง มากทั้งความรู้ ความสามารถ รวมทั้งความคิดที่โตเกินตัว **น้องธนิดา วันจาก หรือน้องปุ๊ก** นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนโพธินิมิตวิทยา มาทำความรู้จักกับเธอบนถนนคนสวยฉบับนี้กัน

กิจกรรมที่น้องปุ๊กมีส่วนร่วมในโรงเรียนมีกิจกรรมใดบ้างค่ะ

เคยร่วมกิจกรรมวงโปงลางของโรงเรียน และก็เป็นนักกีฬาบาสด้วยค่ะ นอกจากนี้ก็จะทำหน้าที่บรรณารักษ์ ประจำอยู่ที่ห้อง ICT E-library ของโรงเรียน คอยให้คำแนะนำในการให้บริการต่างๆ ภายในศูนย์ อาทิ จัดเก็บหนังสือตามหมวดหมู่ บริการยืม-คืน การใช้อินเตอร์เน็ตค่ะ

อนาคตข้างหน้าอยากทำอะไร มีการวางเป้าหมายเอาไว้หรือยังค่ะ

เราเป็นคนที่ชอบเรียนวิทย์-คณิต สนุกกับการเรียนวิชาเคมี ชีวะ ฟิสิกส์ค่ะ ที่สำคัญคือชอบการทดลอง อยากคิดค้นยา และตั้งใจไว้ว่าจะเข้าเรียนในคณะวิทยาศาสตร์ แต่คิดเพียงอย่างเดียวไม่ลงมือทำมันก็เป็นเพียงแค่ความฝัน เราต้องทำวันนี้ให้ดี ตั้งใจเรียน ขยันอ่านหนังสือ สิ่งที่ตั้งเป้าหมายไว้ก็จะสำเร็จได้

ช่วงปิดเทอมที่ผ่านมา ทำอะไรบ้างค่ะ

ปุ๊กคิดว่าเมื่อก่อนเวลาว่างส่วนใหญ่เราก็จะคิดทำอะไรที่ทำแล้วเรารู้สึกว่ามีความสุข ทั้งเล่นตามประสาเด็กๆ ไปเดินห้าง อ่านการ์ตูน เล่นเกมส์ แต่ถึงวันนี้เราโตแล้ว หนูเลยตัดสินใจทำงานหารายได้พิเศษ หาประสบการณ์จากการทำงานค่ะ

ในฐานะที่เป็นคนปากเกร็ด ตั้งแต่เด็กจนปัจจุบันมีความผูกพันกับสายน้ำ วิถีชีวิตริมน้ำอย่างไรบ้างค่ะ

จะมาลอยกระทงกับคุณย่า หนูสำนึกในบุญคุณของแม่น้ำ เราเองทำอะไรไม่ดีไว้มาก เมื่อมีโอกาสก็ต้องมาขอขมา เพราะน้ำมีคุณค่ามาก เราใช้ประโยชน์จากน้ำ ใช้กิน ใช้ชำระล้างร่างกาย อย่างเช่นคนขายก๋วยเตี๋ยวเรือเค้าก็ใช้น้ำตรงนี้ บางครั้งเขาเทเศษอาหารลงน้ำเราเองก็รู้สึกไม่ดีเหมือนกัน แต่ว่ามันก็เป็นวิถีชีวิตของเขาจะให้เขาเลิกทำไปเลยก็ไม่ได้

สุดท้ายอยากบอกอะไรกับคนซึ่งเขาไม่เห็นคุณค่าของแม่น้ำ ลำคลอง

ในฐานะที่เราเป็นเด็กคนหนึ่งก็อยากจะให้ทุกคนเห็นความสำคัญของแม่น้ำมากขึ้น ถ้าเราไม่มีเขาเราเองก็อยู่ไม่ได้ ขอให้เกิดจากจิตสำนึกของแต่ละคนก่อน และค่อยๆ ขยายสู่สังคมในวงกว้างต่อไป

ได้ฟังแนวคิดดีๆ อย่างนี้แล้วผู้ใหญ่อย่างเรา คงต้องอายหากคิดและทำไม่ได้อย่างน้องปุ๊ก ที่ยังคงรัก และหวงแหนในมรดกทางธรรมชาติอันทรงคุณค่าที่เปรียบดั่งสายใยชีวิตอันผูกพันกับชาวปากเกร็ดมาช้านาน และพบกันใหม่ในปากเกร็ดสไตล์ฉบับหน้าสวัสดีค่ะ

ATHLETICS WEST '84
NIKE MARATHON TRIALS
• 26.2 MILES •

ประเพณีตักบาตรทางน้ำ
สัมผัสวิถีไทยมอญ ออกพรรษานครปากเกร็ด

วิถีชีวิต...ไม่เพียงดูจากการแต่งกาย คำพูด หรือการไหว้เพียงเท่านั้น แต่วิถีชีวิตไทยเป็นการนำเอาสิ่งเหล่านั้นมาผสมกลมกลืนอย่างเป็นเนื้อเดียวกัน รวมทั้งกระบวนการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) สืบสานประเพณีและอนุรักษ์ไว้ พร้อมที่จะแสดงความเป็นไทยออกมาทุกอิริยาบถ ตั้งแต่ในจิตใจกระทั่งการแสดงออก ประเพณีไทยจึงเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับวิถีชีวิตท้องถิ่นเสมอมาไม่ว่ายุคสมัยใด

รู้ไว้ใช่ว่าฉบับนี้จึงขอกล่าวถึงความเป็นมาของประเพณีท้องถิ่นชาวไทยมอญนครปากเกร็ดซึ่งเป็นประเพณีที่ผสมผสานวิถีชีวิตของชาวไทยและชาวมอญไว้ได้อย่างลงตัว ประเพณีที่กำลังกล่าวถึงนี้คือ **ประเพณีตักบาตรทางน้ำเทศกาลออกพรรษา**ประเพณีตักบาตรทางน้ำเทศกาลออกพรรษา เป็นช่วงเวลาที่ชาวพุทธพร้อมกันบำเพ็ญกุศล ซึ่งชาวเกาะเกร็ด และชาวอำเภอปากเกร็ดจะร่วมทำบุญในวันพระ ขึ้น 15 ค่ำ เดือน 11 ในอดีตชาวมอญจะตกแต่งเรือสำหรับให้พระภิกษุ และลูกศิษย์พายเรือไปรับบิณฑบาตรตามบ้านเรือนที่อยู่สองฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา เริ่มตั้งแต่เช้าตรู่เป็นต้นไป เรือแต่ละลำจะมีขนาดใหญ่ จุลูกศิษย์ลูกหาได้หลายคน เหล่าฝีพายจะร้องลำนำขับกล่อมดังไปทั่วท้องน้ำ สนุกสนานครึกครื้น บางวัดอยู่ไกลลูกศิษย์ลูกหาต้องพายแข่งขันและร้องเพลงกันมาตลอดทาง พระจากวัดต่างๆ ลงเรือเพื่อไปรับบาตรตามบ้านตลอดลำน้ำจนครบทุกหมู่บ้าน เมื่อครบทุกหมู่บ้านแล้วจึงกลับวัด

ปัจจุบันทางอำเภอปากเกร็ดได้สืบสานประเพณี โดยจัดงานประเพณีตักบาตรทางน้ำขึ้น มีการประกวดตบแต่งเรือสวยงาม และจัดสถานที่สองฝั่งแม่น้ำทั้งฝั่งตรงข้ามปากเกร็ดให้ประชาชนได้ใส่บาตรในเทศกาลออกพรรษา นับได้ว่าเป็นการสืบสานประเพณีไทยมอญให้ยังคงอยู่ น่าดีใจแทนชาวไทยมอญนครปากเกร็ด ทุกเพศทุกวัย ที่มีโอกาสได้เห็นประเพณีเก่าแก่ที่นครปากเกร็ดยังคงอนุรักษ์ไว้อย่างดีเสมอมา รอให้ชนรุ่นหลังสืบสานประเพณีนี้...ต่อไป

บ้านอยู่ริมน้ำ... ต้องช่วยดูแลน้ำประจำบ้าน..

กรณีเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่มีอาคารติดกับแหล่งน้ำสาธารณะ เช่น แม่น้ำ คู คลอง ลำราง หรือลำกระโดง จะต้องทำความเข้าใจในกรณีดังนี้

1. ในกรณีที่ก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารใกล้แหล่งน้ำสาธารณะ ท่านต้องสำรวจว่าแหล่งน้ำสาธารณะนั้นมีความกว้างมากน้อยเท่าใด เพื่อที่จะได้ร่นแนวอาคารให้ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะได้โดยไม่ผิดกฎหมาย มีอยู่ 2 กรณี

1.1 ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะนั้นมีความกว้างน้อยกว่า 10 เมตร ท่านต้องร่นแนวอาคารให้ห่างจากเขตแหล่งน้ำสาธารณะไม่น้อยกว่า 3 เมตร

1.2 ถ้าแหล่งน้ำสาธารณะนั้นมีความกว้างตั้งแต่ 10 เมตรขึ้นไป จะต้องร่นแนวอาคารให้ห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะนั้นไม่น้อยกว่า 6 เมตร

2. กฎหมายกำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองจะต้องติดตั้งหรือจัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียหรือระบบกำจัดของเสียเพื่อช่วยกันรักษามาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมและห้ามมิให้เท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลมูลฝอย น้ำโสโครกหรือสิ่งอื่นใดลงในทางน้ำเพื่อเป็นการรักษาความสะอาดในที่สาธารณะ ถ้าเจ้าของหรือผู้ครอบครองไม่ปฏิบัติตาม หรือมีการร้องเรียนไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบ เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบแล้วและให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองดำเนินการแก้ไข ปรับปรุงแล้วถ้าไม่ปรับปรุงแก้ไขภายในเวลาที่กฎหมายกำหนดก็จะถูกดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ทุกครั้งจะก่อสร้างอาคารบริเวณริมน้ำ หรือจะทำกิจกรรมที่จะมีผลกับคุณภาพของน้ำ ตรวจสอบกฎหมาย หรือขอคำแนะนำได้ที่ **สำนักการช่าง เทศบาลนครปากเกร็ด หรือที่ฝ่ายนิติการ กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลนครปากเกร็ด โทร. 0-2960-9704-14 ต่อ 330**

ตู้ปณ.ร้องทุกข์

คำถามจากป้าเอื้อม เอื้อมพร บุรีวงศ์

ป้าขายข้าวแกงอยู่ในตลาดเก่าแห่งนี้มานาน ได้ข่าวว่าทางเทศบาลนครปากเกร็ดมีโครงการจะเข้ามาพัฒนาพื้นที่บริเวณตลาดเก่าริมน้ำปากเกร็ด จึงอยากทราบว่าโครงการจะเริ่มเมื่อไร และจะดำเนินการอย่างไรบ้าง ในส่วนตัวป้าอยากให้เข้ามาดูในส่วนของท่าเรือซึ่งเก่ามากแล้ว ไม่ทราบว่าทางเทศบาลนครปากเกร็ดจะสามารถเข้ามาช่วยปรับปรุงซ่อมแซมในส่วนนี้ได้หรือไม่

เทศบาลนครปากเกร็ด

เทศบาลจะฟื้นฟูตลาดเก่าริมน้ำ โดยขอความร่วมมือชาวตลาดในการเปิดบ้านนำสินค้าต่างๆ มาจำหน่าย และให้ทางตลาดรวมตัวกันที่จะเปิดตลาดรับนักท่องเที่ยว โดยเทศบาลจะสนับสนุนด้านการปรับปรุงพื้นที่ ด้านการประชาสัมพันธ์ สถานที่จอดรถ และการอำนวยความสะดวกต่างๆ ซึ่งขณะนี้โครงการได้เริ่มขึ้นแล้ว โดยมีชาวตลาดเป็นคณะทำงานพัฒนาร่วมกัน

ในส่วนของท่าเทียบเรือ ขณะนี้ได้รับงบประมาณแล้ว และจะเร่งดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมให้ในเร็ววันนี้

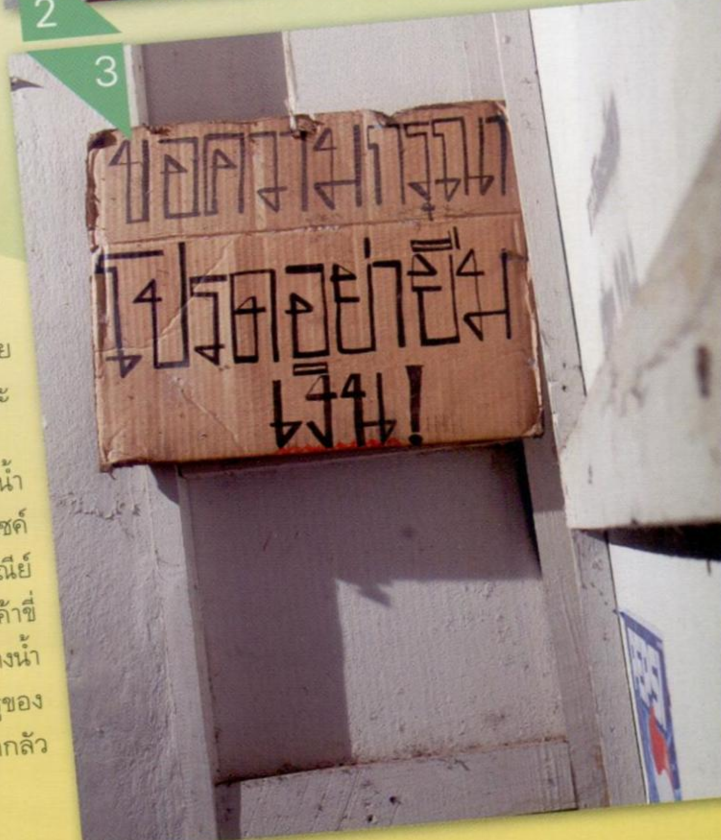

1

2

3

เรื่องขำขำ

เรื่องขำ-ขำ ในคราวนี้ ขอเข้ากับ Concept วิถีชีวิตกันสักหน่อย ช่างภาพเราก็ขอหยิบภาพมาหยิกแกมหยอกเล็กๆ น้อยๆ ก็แล้วกันนะเจ้าคะ

ภาพที่ 1. ทายซิใครเอ่ย??? ตัดสินใจล่องเรือชมวิถีชีวิตริมน้ำ แอบเห็นคนใส่หมวกกันน๊อคกับเสื้อชูชีพสีส้มสดใส เราก็นึกว่ามอเตอร์ไซค์วินที่ไหนมานั่งเรือเล่น แต่พอมองไปอีกทีอุ๊ยต๊าย...คุณบุรุษไปรษณีย์นั่นเอง เอ่อ...ว่าแต่ว่าเกิดมาก็เคยเห็นแต่บุรุษไปรษณีย์บนบกเค้าขี่มอเตอร์ไซค์ฝ่าฝูงสุนัขส่งจดหมาย แต่ที่นี่เค้ากลับมีบุรุษไปรษณีย์ทางน้ำขับเรือฝ่าผักตบชวาไปส่งจดหมายเหมือนกัน แหม..เพิ่งรู้ว่าศัตรูของคุณบุรุษไปรษณีย์ไม่ใช่มีแต่สุนัขเท่านั้น ยังมีผักตบชวาแสนน่ากลัวอีกด้วย อิอิ ^_^

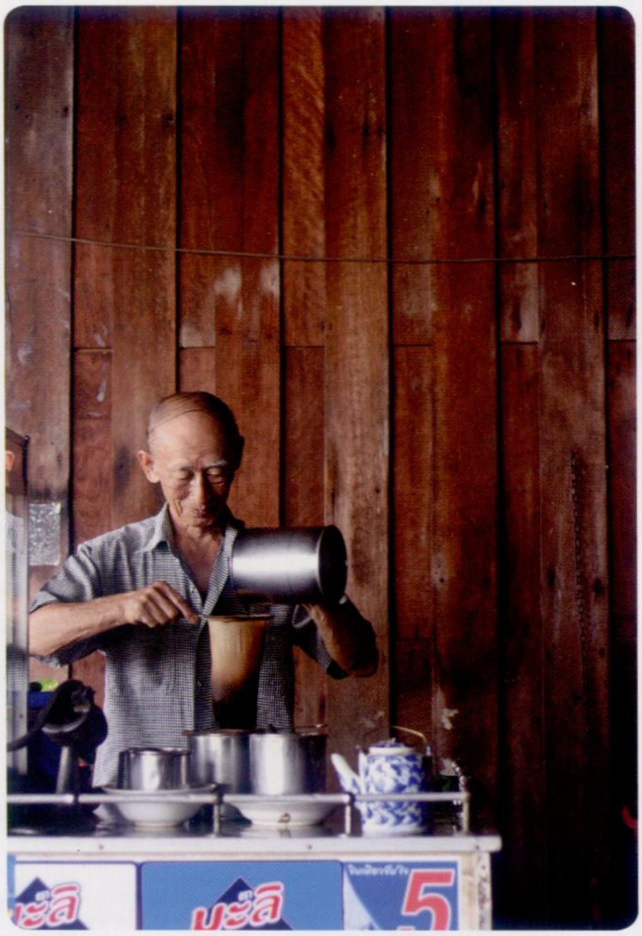
ภาพที่ 2. เสียว ถ้าจะพูดถึงปากเกร็ด สิ่งหนึ่งที่ดูหมือนว่าจะเป็นของคู่กับปากเกร็ดก็คือการนั่งเรือ ยิ่งเป็นเรือสองตอนแล้ว ไม่ว่าจะนั่งกี่ครั้งก็ต้องบอกว่าเสียว...ทุกครั้งซิน่า ดูได้จากคนในรูปที่นั่งกันอยู่นี้ น่าจะรู้สึกทั้งสนุกและเสียว...ไปพร้อมๆ กันนะเจ้าคะ สังเกตได้จาก 2 นิ้วที่ชูเพื่อบอกให้รู้ว่าสู้ตายคร๊าบบบบบ แหม..ทั้งเร็วและแรงอย่างนี้ขอบอกว่าใครหัวล้านหรือใส่วิค ควรหลีกเลี่ยงนะจ๊ะ เดี๋ยวเค้าจะนึกว่ามีพระอาทิตย์ 2 ดวง 555

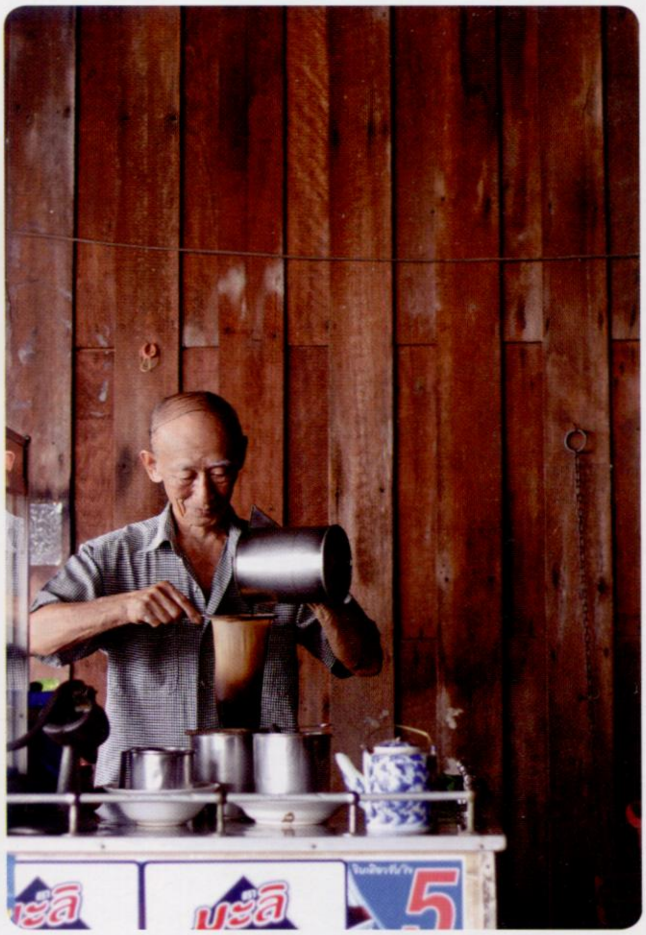
ภาพที่ 3. ไม่ต้องมีคำบรรยาย

YOU WANNA PLAY?

จับผิดอาแปะ

ท้าให้ทายประจำฉบับนี้ขอเสนอเกมส์คำถามจับผิดอาแปะหรือเกมส์จับผิดภาพ ซึ่งภาพอาแปะด้านล่างจะมีจุดแตกต่างกันอยู่ 6 จุด ใครตาดีหาเจอ ส่งคำตอบมาได้ที่**งานบริการข้อมูลข่าวสารท้องถิ่น กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลนครปากเกร็ด ถนนแจ้งวัฒนะ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120** งานนี้มีรางวัลสำหรับผู้ตอบถูกเป็นท่านแรก

ผู้โชคดีประจำฉบับที่แล้ว : สำหรับคำถามประจำฉบับที่แล้วที่ถามว่า สีประจำโรงเรียนของโรงเรียนปากเกร็ด โรงเรียนโพธินิมิตวิทยา โรงเรียนชลประทานสงเคราะห์ คือสีอะไร มีความหมายอย่างไร คำเฉลย คือ

โรงเรียนปากเกร็ด สี "ดำ-แดง" คือสีประจำโรงเรียน

สีดำ หมายถึง ความรัก ความสามัคคี มีกตัญญูต่อผู้มีพระคุณ

สีแดง หมายถึง เกียรติยศ ความรุ่งโรจน์ และความกระตือรือร้นอันเกิดจากการตั้งใจศึกษาเล่าเรียน

โรงเรียนโพธินิมิตวิทยา สี "ดำ-ทอง" คือสีประจำโรงเรียน

สีดำ หมายถึง ความเสียสละ ความอดทน ความหนักแน่น

สีทอง หมายถึง ความดีงาม ความสว่างรุ่งโรจน์ ความสำเร็จ

โรงเรียนชลประทานสงเคราะห์ สี "เขียว-ขาว" คือสีประจำโรงเรียน

สีเขียว หมายถึง เป็นสีสดใสแสดงถึงความร่มรื่น สดชื่น สงบร่มเย็น

สีขาว หมายถึง เป็นสีที่บ่งบอกถึงความสะอาด บริสุทธิ์ ปลอดจากอบายมุข

ผู้โชคดีที่ตอบถูกเป็นท่านแรก คือ **คุณสุนีย์ หอมกลิ่น**

สำหรับผู้สนใจสมัครสมาชิก ปากเกร็ด Style ติดต่อได้ที่ กองวิชาการและแผนงาน เทศบาลนครปากเกร็ด ถนนแจ้งวัฒนะ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120 (ฟรี)

ทำบุญเข้าพรรษา...
40 วัดริมน้ำปากเกร็ด
ทุกเทศกาลเข้าพรรษา เทศบาลนครปากเกร็ด
ขอเชิญชวนทำบุญหล่อเทียนพรรษา 40 ต้น
เพื่อถวายให้แก่วัดริมน้ำปากเกร็ด
เชิญร่วมทำบุญ
จองเทียนพรรษาร่วมกับชุมชนได้ที่...
กองการศึกษา เทศบาลนครปากเกร็ด
โทร. 0-2960-9704-14

สำนักงานเทศบาลนครปากเกร็ด
ถนนแจ้งวัฒนะ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี 11120
โทรศัพท์ 0-2960-9704-14

สร้างสรรค์และผลิตโดย
บริษัท บ้านผู้นำ กรุ๊ป จำกัด 08-1851-6185